



ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 16
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 20

Διευθυντής και εκδότης
ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Μαυρομικελῆ 16.

Η ΑΕΡΟΝΑΥΤΗΣ

ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ΚΛΟΥΜΚΕ

ΚΑΙ ΟΙ ΛΕΟΝΤΙΔΕΙΣ

Ἡ αεροναυτική ἐν Γαλλίᾳ δὲν παύει τοῦ νὰ παρουσιάσῃ ἐκάστοτε εἰς τὸ κοινὸν τὰς ἐκπλήξεις τῆς παρὰ τὰς κινδύνους δέ, οὗς ἐνέχει καὶ τὸ ἀτελὲς τῆς λειτουργείας τῶν μηχανημάτων τῆς, ἐξακολουθοῦσιν ἀπαύστως νὰ ἀναφαίνονται νέοι μύσται καὶ ἔρασταί τῆς τε αεροπορείας καὶ τῶν δι' αεροστάτων ἐπιστημονικῶν ἐκδρομῶν. Ἰδίᾳ δὲ πρὸς ἐπιστημονικὰς ἀνακαλύψεις ἀπαύστως ἐργάζονται οἱ φυσιοδίφαι καὶ οἱ τῆς ἐσπερίας πολυπράγμονες. Χάριν τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν μεταφέρομεν ἐνταῦθα ἀπὸ τοῦ γαλλικοῦ, κατὰ μετάφρασιν, τὰς δύο τελευταίας ἀνυψώσεις τῆς δεσποινίδος Κλουμκε, ἥτις ἀφιέρωθη ἐξ ἔρωτος πρὸς τὰς ἐπιστημονικὰς ἀνακαλύψεις, εἰς αεροπορικὰς ἐκδρομὰς.

Τὴν περιγραφὴν αὐτῶν λαμβάνομεν ἐκ τῆς γενομένης ἀφηγήσεως ὑπὸ τῆς ἰδίας κατὰ τινα ἐπιστημονικὴν ἀνακοίνωσίν τῆς, ἐν τινι συνδιασκέψει ἐπιστημόνων καὶ φυσιοδιφῶν, ἐσχάτως γενομένην ἐν Παρισίοις.

« Ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Γαλλικῆς αεροπλοικῆς Ἐταιρείας καὶ τοῦ Ἀερο-συλλόγου (Aero-Club) εἶχον τὴν τιμὴν κατὰ τοὺς παρελθόντας μῆνας Νοέμβριον καὶ Μάιον νὰ ἐπιχειρήσω δύο ἐπιστημονικὰς αεροδρομίας.

Ἡ πρώτη, τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου, ἐγένετο πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς παρατηρήσεως τῶν λεοντιδῶν.

Τὸ αεροπλάνον σκάφος μας, ὁ Κένταυ-

ρος, 1600 κυβικῶν μέτρων χωρητικότητος ὑψώθη ἐκ τῆς πεδιάδος τοῦ ἀγ. Διονυσίου, τῆ 17 ὥρᾳ καὶ 3 λεπτὰ τῆς πρωίας τῆς 16 Νοεμβρίου. Ἐν αὐτῷ δὲ εὐρισκόμεθα ὁ πλοίαρχος μας κ. Μαλλιέ, ὁ κ. δὲ Φοντιέλλ καὶ ἐγώ.

Ὑψώθημεν κατὰ μῆκος, οὐχὶ τόσον ὑψηλά, τὸ δὲ μέγιστον διανυθὲν διάστημα ὑπὸ τοῦ αεροστάτου μας ὑπῆρξε 500 μέτρων, ὡς ἐγγιστα. Ἐν διαστήματι δὲ 7 ὥρῶν ὁ ἄνεμος μᾶς μετέφερεν ἐκ τοῦ ἀγ. Διονυσίου μέχρι τῶν ὄχθῶν τοῦ Ἀζλαντικοῦ, κατελθόντες εἰς τὸ Σεν—Ζερμαίν, πλησίον τοῦ Λεσαί, τὴν 8 ὥραν τῆς πρωίας. Τὸ δὲ ἀποτέλεσμα τῆς νυκτερινῆς ταύτης παρατηρήσεώς μας ὑπῆρξεν ἡ ἐπιβεβαίωσις τῆς ἐλλείψεως λεοντιδῶν, καθόσον δὲν ἐφάνησαν ποσῶς διψττοντες ἀστέρες. Ἡ μεγαλειτέρα ἐμφάνισις εἶχε γίνῃ τὴν προτεραίαν.

Ὁ κ. Γκῶφ, ἐν αεροστάτῳ παρετήρησε περίπου 200 Λεοντιδεῖς, ἡμεῖς δὲ κατὰ τὴν νύκτα τῆς 15 — 16 Νοεμβρίου εἶδομεν μόνον 14 μετὰ δωδεκάδος σποραδικῶν ἀστέρων.

Ἡ δευτέρα ἀνάβασις μου ἐγένετο τὴν ἡμέραν τῆς 28 Μαΐου 1900, ἐπὶ τῆ εὐκαιρίᾳ τῆς ὀλικῆς ἐκλείψεως τοῦ Ἡλίου, μερικῶς ὀρατῆς ἐν Παρισίοις. Ἡ ὥραία αὕτη ἐκλείψις, βραχυτάτης διάρκειας δυστυχῶς, ἦτον ὀρατὴ ὡς ὀλικὴ ἐκλείψις ἐν τῷ Μεξικῷ, ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις, ἐν Πορτογαλίᾳ, Ἰαπωνίᾳ, Ἀλγερίᾳ, Τριπολίτιδι.

Ὡς γνωρίζετε ὁ καιρὸς ἐφάνη εὖνους πρὸς πρρατήρησιν καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν, ἀπασαὶ δὲ αἱ συλλεγεῖσαι ὑπὸ τῶν παρατηρητῶν πληροφορίαι ὑπῆρξαν πλουσιώταται.

Θὰ ἦτο ἐνδιαφέρον νὰ παρατηρηθῇ τὸ φαινόμενον ἀπὸ τοῦ αεροστάτου, νὰ ἐξε-

τασθῶς σχετικῶς ἡ πορεία τῆς Γῆς, νὰ ἀπεικασθῆ ἢ φωτογραφηθῆ ἐν μεγίστῳ ὕψει τὸ κύριον φαινόμενον, ὡς καὶ τὰ παρακολουθοῦντα τὴν ὀλικὴν ἐκλείψιν τοῦ ἡλίου δευτερεύοντα φαινόμενα. Δυστυχῶς ὁ πρόεδρος καὶ τὸ γραφεῖον τῆς γαλλικῆς ἀεροπορικῆς Ἐταιρείας δὲν ἠδυνήθησαν παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν νὰ ἀνυψώσωσιν ἀερόστατον καὶ ἐν Ἀλγερία. Τούναντίον δὲ διωργάνωσαν τὴν ἀνύψωσιν τοιοῦτου εἰς Παρισίους διὰ τὴν παράτηρσιν μερικῆς ἐκλείψεως.

Τὸ ἀερόστατον τοῦ Ἀερο—Συλλόγου, διευθυνόμενον ὑπὸ τῶν κομητῶν Δε-λι-Βώ καὶ Καστιλλίων δὲ Σαιν-Βικτόρ, καὶ ἔχοντες ὡς συνωδὸν τὸν κ. Σωφρονά καὶ ἐμέ, ὑψώθη ὁμοίως ἐκ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ Λάνδου τῆ 28 Μαΐου, εἰς τὰς 2 ὥρας καὶ 16 λ. μετὰ μεσημβρίαν. Τὴν φορὰν ταύτην ὑψώθημεν καθ' ὕψος. Ὁ Οὐρανὸς ἐν Παρισίοις ἦτο λίαν οὐχλωδῆς. Στρώματα οὐχλωδῆς ὑπερκεῖμενα ἐκάλυπτον τὸν Ἥλιον. Πρὸς τὸ μέσον τῆς φάσεως εὐρισκόμεθα εἰς ὕψος πλέον τῶν 3,300 μέτρων, χωρὶς νὰ δυνάμεθα νὰ ἴδωμεν ἀνέφελον τὸν Ἥλιον. Εἴμεθα σχεδὸν εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν μετὰ τῶν ἐπὶ τῆς γῆς διαμεινάντων, οἵτινες εἶχον τὸ τηλεσκόπιόν των, ὅπερ ἔνεκα τῶν μεγάλων σχετικῶς διαστάσεων τῆς φωτογραφικῆς συσκευῆς του, ἦν ὁ κ. Γάνσεν ἔσχε τὴν καλοσύνην νὰ κατασκευάσῃ δι' ἡμᾶς, διέμεινεν ἐπὶ τῆς Γῆς. Ἐν διαστήματι δὲ τριῶν ὡρῶν διήλθομεν διὰ κυμαινομένης θερμοκρασίας 28°. Εἶτα κατήλθομεν εἰς τὸ Λά—Ρὼς τῆ 7 ὥρα καὶ 30, συνεπιφέροντες πολυαριθμούς θερμομετρικὰς καὶ ἀτμοσφαιρικὰς παρατηρήσεις.

Αἱ δύο αὐταὶ ἀναβάσεις συνδέονται πρὸς τὰς γενομένας τῷ 1898, τῷ 1887, τῷ 1870 καὶ τῷ 1867. Ὁ κ. δὲ Δε—Φονδιέλλ μετὰ τοῦ ἀεροναύτου Γοδάρ ἐνεκαίνιασε τὴν σειρὰν ταύτην τῶν ἐπιστημονικῶν ἐκδρομῶν.

Ἡ ἀνάβασις τοῦ 1867 ἐγένετο διὰ τὴν παρατήρησιν τῶν Λεοντιδέων. Ἀφορμὴ δὲ τοῦ νέου τούτου κλάδου τῆς ἀεροδρομικῆς ἀστρονομίας, ὑπῆρξεν ἡ περίφημος βροχὴ τῶν διαττόντων ἀστέρων τοῦ 1866.

Τῆ 2 Δεκεμβρίου 1870 ὁ κ. Γάνσεν ἐπιβαίνων ἀεροστάτου, ἐξῆλθε τῶν Παρισίων πολιορκουμένων, φέρων πολλὰ ἀστρονομικὰ ἐργαλεῖα, δυνάμει τῶν ὁποίων ἠλπίζε νὰ παρατηρήσῃ τὴν ὀλικὴν ἐκλείψιν ἐν Ὁράν. Κατήλθε δὲ ἐν τῇ Κάτω Λωραίνῃ ὀλίγα μέτρα πλυσίον τῆς θαλάσ-

σης. Ἐκεῖθεν μετέβη εἰς Ἀφρικὴν, ἀλλὰ δυστυχῶς ὁ οὐρανὸς δὲν τὸν πύνονσεν.

Μεταξὺ τῶν ἐπιστημονικῶν ἀστρονομικῶν ἀνιψώσεων δεόν νὰ συμπεριλάβωμεν ἐτι καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ ρώσου ἀστρονόμου Μενδελῆφ γενομένην, διὰ τὴν ὀλικὴν ἐκλείψιν τοῦ Ἥλιου, τῆ 19 Ἀπριλίου 1887.

Ὁ ἀστρονόμος, εἴτε ἐπὶ σκοπῶ εἴτε ἐξ ἀβελτηρίας, ἀφήκε τὸν προῦρα του ἐπὶ τῆς γῆς, ὀλίγας δὲ γνώσεις ἔχων τῆς διαχειρήσεως τῶν ἀεροστάτων, δὲν ἠδυνήθη μετὰ ἡσύχου πνεύματος νὰ παρατηρήσῃ ἐπιφελίμως τὸ λαμπρὸν φαινόμενον, ὅπερ εἶχε πρὸ ὀφθαλμῶν.

Τῷ 1897 καὶ 1898, χάρις τῇ προθύμῳ συνδρομῇ τοῦ κ. Γάνσεν καὶ τοῦ κ. Δε—Φονδιέλλ. οἱ Λεοντιδεῖς παρατηρήθησαν ἐκ νέου ἀπὸ τῶν ἀεροστάτων, ἅτινα ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἐξυπηρετήσαν θαυμασίως τὴν ἐπιστήμην. Ὁ κ. Τίκοφ ἔσχε τὴν εὐτυχίαν νὰ παρατηρήσῃ τὸ μέγιστον ἐνῶ ὁ κ. Χάνσκυ, ὅστις ὑψώθη ἀπὸ τῆς Πετρούπολεως, δὲν συνήντησε, μάλιστα εἰς 2,000 μ. ὕψος, ἡ πυκνὸν στρώμα χιόνος.

Κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους χρόνους μεγάλη ἀνάπτυξις ἐδόθη εἰς τὸ ἐπιστημονικὸν ἰδίως ἀερόστατον. Ἐκτὸς τῶν συνήθων ἐπιστημονικῶς ἐξοπλισμένων ἀεροστάτων, ὑπάρχουσι σήμερον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἐπιστήμης ἀερόστατα ἀνιχνευτικὰ καὶ ἀερόστατα ἀετοειδῆ, ἅτινα μᾶς παρέχουσιν ἐν τοῖς ἀνωτάτοις στρώμασι τῆς ἀτμοσφαιρας μᾶς πολὺ τίμους ἐκδουλεύσεις. Ὁ κ. Τισερὰν-δέ-Μπόρ, ἰδρυτῆς τοῦ δυναμικοῦ μετεωρολογικοῦ Ἀστεροσκοπείου, ἀφιερῶθη εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἀνιχνευτικῶν ἀεροστάτων, ὡς ἐπραξαν ἤδη οἱ κκ. Ἐρμίτης καὶ Βεζανσῶν.

Ἀερόστατα ἀνιχνευτικὰ ἀνῆλθον εἰς ὕψος πλέον τῶν 18 χιλιομέτρων ὅπου συνήντησαν θερμοκρασίας 58°—68°.

Δὲν δύναμαι ἤδη νὰ σὰς ἐκθέσω τὰς καταβληθείσας ὑπὸ τῶν ἀναζητητῶν προσπάθειας πρὸς κατάκτησιν τῆς γῆνις ἀτμοσφαιρας, προσπάθειας, ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος χρονολογουμένης, αἵτινες ἐπὶ πολὺν χρόνον διέμειναν ἄκαρποι, καθ' ὅσον ὁ ἄνθρωπος, ἵνα γίνῃ κύριος τοῦ ἀερίου ὠκεανοῦ, ὅστις περιβάλλει τὴν γῆν μας, ἠθέλησε διὰ μᾶς ν' ἀπομνηθῆ τὸ πτηνόν, νὰ διασχίσῃ τοὺς ἀέρας καὶ νὰ κυριαρχήσῃ ἐπὶ τῶν ἀτμοσφαιρικῶν στοιχείων, ἀντὶ ν' ἀφεθῆ νὰ μεταφερθῆ ἐλευθέρως καὶ ἠδέως ἐπὶ τῶν



Η ΑΕΡΟΝΑΥΤΗΣ ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ΚΑΟΥΜΚΕ

πτερύγων τοῦ ἀνέμου. Οἱ ἀναζητηταὶ ἐσφαλλὸν εἰς τὸν σκοπὸν των, διότι ἀπέβλεψαν πολὺ ὑψηλά.

Μόλις περὶ τὸ τέλος τοῦ 18ου αἰῶνος, καὶ πρὸς τὸ τέλος τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1782 τὸ μυστικὸν τῆς ἐναερίου ναυσιπλοίας ἀπεκαλύφθη εἰς τὸν ἄνθρωπον.

Βλέποντες σήμερον τὰ μεγαλοπρεπῆ ἀερόστατα διασχίζοντα τὸ κενόν, ἀποδίδετε βεβαίως, ὡς ἐγὼ, φόρον εὐγνωμοσύνης εἰς τὴν μνήμην τῆς καλῆς ἐκείνης οἰκοκυρᾶς Ἀνοναί, ἥτις ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν ἀσχολιῶν της, ἐνέπνευσε τοῖς ἀδελφοῖς Μογγολφιῆ τὴν ἰδέαν τῶν ἀεροστάτων. Ἐν τῷ ἐσωφορίῳ, ὅπερ εἶχε σιδερώσει καὶ κρεμάσει πλυσίον τῆς πυρᾶς καὶ ἐν τῷ ὁποίῳ ὁ θερμὸς ἀήρ ἐξωγούτο, οἱ ἀδελφοὶ οὗτοι Μογγολφιῆ ἔσχνη-

μάτισαν τὴν εἰκόνα τοῦ πρώτου ἀεροστάτου. Κατὰ Νοέμβριον δὲ μῆνα τοῦ 1782 ἐν τῇ Ἀθινῶν, ἐπεχείρησαν τὴν πρώτην ἀεροδρομικὴν αὐτῶν δοκιμὴν. Εἶχον κατασκευάσει παραλληλῆλεπίπεδον ἐκ λεπτῆς μετάξης πρὸ τῆς ὁπῆς δὲ αὐτοῦ ἔκαυσαν χάρτην πρὸς ἀραίωσιν τοῦ ἐσωτερικοῦ ἀέρος καὶ αἰφνυδίως, πρὸς μεγάλην χαρὰν των, τὸ ἀερόστατόν των ὑψώθη εἰς τοὺς ἀέρας.

Πόση διαφορὰ ὑπάρχει σήμερον μετὰ τῆς τοῦ ἀτελοῦς ἐκείνου ἀεροστάτου καὶ τῶν σημερινῶν! Μόλις δὲ ἀριθμῆι ἐνός αἰῶνος ὑπαρξιν καὶ ἐποίησατο καταπληκτικὰς προόδους.

Τὸ ἀερόστατον ὑπῆρξε κατὰ σειρὰν ἀντικείμενον παιδιᾶς, πολεμικὸν σκάφος, ἐπιστημονικὸν ἐργαλεῖον κλ. προσέφερε δὲ

τῆ ἐπιστήμῃ καὶ τῇ ἀνθρωπότητι ἀναμνηστικῶς ἐκδουλεύσεις. Ἐλευσεται δὲ ἡμέρα, καθ' ἣν θὰ διδάξῃ τοῖς ἀνθρώποις, ὅτι ἀνωθεν τῆς πατρίδος ἐκάστου, ὑπάρχει ἡ πατρὶς ὄλων, ἡ ἐπιστημονικὴ εἰνὴ πατρίς, ἥτις παρέχει τὰς εὐεργετίας τῆς πάσι, οἵτινες κατατάσσονται ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς.

ΔΩΡΟΘΕΑ ΚΛΟΥΜΚΕ

ΓΛΩΣΣΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Δὲν εἶναι πολλὰ ἔτη, ἀφ' ὅτου ἐγεννήθη εἰς τινὰς ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν τῇ ἑσπερία ἡ ἰδέα ὅτι ἡ ἀρχαία καὶ ἡ γραφομένη καθαρῆουσα Ἑλληνικὴ γλῶσσα πρέπει νὰ ἀντικατασταθῶσι διὰ τῆς γλώσσης τοῦ λαοῦ, καὶ οἱ γλωσσολόγοι οὗτοι δὲν ἠρκέσθησαν μόνον εἰς τοῦτο, ἀλλὰ καὶ διατριβὰς περὶ τοῦ ζητήματος τούτου εἰς μιξοβάρβαρον διάλεκτον ἐδημοσίευσαν.

Ἐπειδὴ δὲ, δὲν εἶδομεν μέχρι τοῦδε οὐδὲν ἐπίσημον πρόσωπον, θεράποντα τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων, ν' ἀποφανθῆ ὠρισμένως, συμπαιραίνει τις ὅτι τὸ ἐλατήριον, σπερ ὕθει τοὺς νεωτεριστὰς τούτους εἰς τοιαῦτα ζητήματα γλωσσολογίας, εἶναι ἡ ἀπόλυτος ἀγνοία τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς γλώσσης, διότι ἄλλως δὲν δύναται νὰ ἐννοήσῃ τις πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ζητοῦν οὗτοι ν' ἀντικαταστήσουν τὴν γαδουροφυλλάδα ἀντὶ τοῦ εὐαγγελίου, τὴν κακὴν καὶ σχετικῶς πτωχὴν τοῦ λαοῦ γλῶσσαν ἀντὶ τῆς ἐναρμονίου καὶ πλουσίας ἑλληνικῆς. Τὰ ἔθνη ἐκεῖνα, ἅτινα δὲν ἠτύχησαν νὰ ἔχωσι πλουσίαν γλῶσσαν, ὡς ἡμεῖς, δι' ὑπερόγκων ἐξόδων καὶ παντοίων τρόπων προσπαθοῦν ἀνάκαθεν νὰ μορφώσουν τὴν ἰδίαν πτωχὴν γλῶσσαν αὐτῶν· δὲν ἀναφέρω δὲ τὰ μικρὰ κράτη, ἅτινα καὶ αὐτὰ πράττουσι τὸ τοιοῦτον. Τὰ μεγάλα Κράτη, ἅτινα σήμερον φωτίζουν διὰ τῆς κλασσικῆς αὐτῶν φιλολογίας καὶ τῶν μεγάλων ἰδεῶν τῶν ἐξόχων αὐτῶν ἀνδρῶν, οὐχὶ μόνον ἡμᾶς, ἀλλὰ καὶ ἅπαν τὴν ἀνθρωπότητα, ὡς ἡ Γερμανία, Γαλλία, Ἀγγλία, Ρωσία, καὶ προ πάντων οἱ Γερμανοί, οἵτινες ἐκάστην ἱατρικὴν, ἐπιστημονικὴν ἢ φιλολογικὴν νέαν λέξιν παρενεύρουσι εἰς τὸ λεξικὸν τῆς ἰδίας αὐτῶν γλώσσης, ἐφευρίσκουν καὶ ῥήματα καὶ ἰδίας ρίζας· τοιαῦτα δὲ ἑλληνικὰς ἐκγερμανισθείσας λέξεις, ὧν τινῶν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, προσεχωῶς ἐν τῇ Φύσει ἴσως δημοσιεύσωμεν, χάριν τῶν νεωτεριστῶν γλωσσολόγων.

Οὕτως ἐργάζονται τὰ μεγάλα Κράτη, ἅτινα ἐπιθυμοῦν νὰ ἐπικοινωνήσουν τῶν νῦν πολιτισμῶ, συναισθανόμενα τὸν προορισμὸν αὐτῶν. Ἡμεῖς δὲ οἱ Ἕλληνες, οἵτινες ἔχομεν τὸν ἀδάμαντα τῶν γλωσσῶν, τὴν θεῖαν τῶν ἐπουρανίων θεῶν γλῶσσαν, θέλομεν νὰ τὴν ἀντικαταστήσωμεν διὰ τῆς γλώσσης τῶν τριόδων, διὰ τῆς γλώσσης τοῦ Καρκαβέλα; Ἄπαγε τῆς βλασφημίας!

Ἄφοῦ δὲ ἀπωλέσαμεν πᾶσαν πατριωτικὴν καὶ κοινωνικὴν συναίσθησιν, ὡς μόνον δὲ ἐθνικὸν ἔρεισμα μᾶς ἀπέμεινεν ἡ γλῶσσα ἡμῶν, ὡς φάρος ἐν τῇ τρικυμῶδει θαλάσῃ, θέλομεν νὰ θάψωμεν καὶ αὐτήν, τὸ μόνον κιμήλειον τῶν περικλεῶν ἡμῶν πατέρων· θέλομεν ν' ἀντικαταστήσωμεν τὴν θεῖαν τοῦ Πλάτωνος καὶ Εὐρυπίδου γλῶσσαν διὰ τῆς γλώσσης τῶν καπηλείων, καὶ τῆς μιξοβάρβαρου τῶν τριόδων ἡμιδιαλέκτου.

Ἴνα δὲ πεισθῆτε, τί ζητοῦσιν, ἄς μεταφράσωσιν ἂν τοιμῶσι, χωρὶον τι ἀρχαῖον εἰς τὴν ποθητὴν τοῦ λαοῦ γλῶσσαν καὶ θὰ ἴδητε· ἀλλ' ἐκτὸς τούτου παραθέτομεν καὶ ὀλίγας γραμμὰς ἀστείου τινός κυρίου, ὅστις ἐτόλμησε νὰ μεταφράσῃ ἓνα χωρίον ἐκ τῆς Ἰλιάδος τοῦ Ὀμήρου εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ λαοῦ.

«Τραγοῦδῃσε θεὰ τὸ καπρίτσο τοῦ Ἀχιλλέως τοῦ Πηληϊάδῃ, ποῦ αὐτὸ τὸ καπρίτσο ἔκαμε νὰ ὑποφέρουν πολλοὺς Ῥωμαίους, καὶ πολλὰς παλληκαριστικὰς ψυχὰς ἔστειλε στὸν τάφον». Δηλαδή ἠθέλησε νὰ μεταφράσῃ τὸ: Μῆνιν ἄειδε, θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος οὐλομένην, ἣ μυρὶ Ἀχαιοῖς ἄλγε ἔθηκε, πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς αἰδὶ προΐαψεν.

Ἴδου ποῖαν γλῶσσαν προσπαθοῦν νὰ στρεβλώσουν καὶ ὡς ἀντάλλαγμα, νὰ φωτισθῶμεθα διὰ τῆς γλώσσης τοῦ Μανούρη.

Ἄποια ἀβελτηρία! Ἐνῶ ἔξενοι λαοὶ μεγάλων ἐθνῶν πάσης κοινωνικῆς βαθμίδος, ἵνα διεξαγάγουν τὰς ἀνατεθείσας αὐτοῖς ἐργασίας, κυβερνητικῶν ἀξιωματῶν, πολὺ σοφώτεροι, καταφεύγουν λεληθῶς εἰς τὴν πολύννοον καὶ μελίρρυτον ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἡμεῖς ἀδίκως θέλομεν νὰ ταράττομεν τὸν αἰῶνον ὕπνον τοῦ ἀδαμαντίνου Κοραῆ.

Ἄν σέβωνται καὶ συμπαθῶσιν ἡμᾶς οἱ Εὐρωπαῖοι, τοῦτο ὀφείλεται οὐχὶ εἰς ἡμᾶς, ἀλλὰ εἰς τὰς σκιάς τῶν ἐξόχων ἡμῶν προγόνων, οἵτινες διὰ τῆς γλώσσης αὐτῶν διέσπειραν τὰ φῶτα εἰς τὸν κόσμον, ἅτινα φεῦ! ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν νὰ διασπείρωμεν ἀνοήτως. Ἡ ἑλληνικὴ ἡμῶν γλῶσσα ἐπηρεάζει τοὺς ἐν τοῖς πράγμασι τῶν ξένων Κυβερνήσεων ξένους, οἵτινες εἰσι γινώσται τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς· τούτου ἕνεκεν ἡ Ἑλλάς ἐν ἔτει 1827 ἔτυχε τῶν συμπαθειῶν τῶν ξένων Κυβερνήσεων. Ὑπῆρξε δὲ καὶ ἐποχὴ, καθ' ἣν ἡ

ἑλληνικὴ γλῶσσα ἐσπουδάζετο ἐν τῇ ξένη ὡς διεθνῆς γλῶσσα, ὡς τὴν σήμερον ἡ γαλλικὴ, ἀλλὰ οἱ λαοὶ ὡς καὶ τὰ πρόσωπα δὲν ἐκτιμῶσι τοὺς ἀνά χειρας θησαυροὺς. Ὁ Γκαίττε, ὁ Σίβερ, ὁ Β. Οὐγκὼ εἶχον τὴν ἑλληνικὴν φιλολογίαν ὡς ὑπόδειγμα τῶν ἔργων αὐτῶν, ἐνῶ ἡμεῖς προσπαθοῦμεν νὰ τὴν ἀνατρέψωμεν, πρὸς μεγίστην βλάβην ἡμῶν καὶ τοῦ κόσμου ὅλου.

Δὲν ἀρνούμεθα, ὅτι ὑπάρχει τί τὸ συζητῆσαι ἐν τῇ υποθέσει ταύτῃ, ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ ὁ μέσος αὐτοῦ ὅρος. Ἡ δὲ ποιήσις, ὡς γλῶσσα τῆς καρδίας, πρέπει νὰ γράφηται ἐν τῇ καθομιλουμένῃ. Τὸ δράμα καὶ ἡ φιλολογία, ὅσον ὑψηλότερον γράφονται, τοσοῦτον ὁ ἀναγνώστης μεταρροιοῦται εἰς ἄλλους ὀρίζοντας. Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἔθελον, ἀντὶ νὰ ζητῶμεν τὴν γλῶσσαν τοῦ λαοῦ, νὰ ἀμιλλώμεθα τίς νὰ γράψῃ ἑλληνικώτερον.

Βρούλα

Ιω. Α. Παρίσης

ΠΛΟΥΤΟΣ ΑΡΧΑΙΩΝ

Καταπλήττεται βεβαίως ὁ ἀναγινώσκων μανθάνων τὰ μυθώδη τῶν περιουσιῶν τοῦ Βάνδερφελδ καὶ ἄλλων πολυτάλαντων, ἰδίως Ἀμερικανῶν. Ἀλλὰ μήπως καὶ τῶν ἀρχαίων καὶ μάλιστα τῶν Ῥωμαίων ὁ πλοῦτος δὲν θεωρεῖται ὡς μῦθος καὶ φαντασία;

Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Ῥωμαϊκοῦ Κράτους ὑπερέβαινε τὰ τριακόσια ἑκατομμύρια λιρῶν, ὁ δὲ Σκιπίων ἀπῆλθε παρὰ τῆς Καρχηδῶνος ὡς πολεμικὴν ἀποζημίωσιν, μύρια τάλαντα, ἦτοι ἐξήκοντα ἑκατομμύρια τῶν τότε δραχμῶν, ὁ δὲ Σύλλας ἐπέβαλεν εἰς τὴν Ἀσίαν δυομύρια.

Καὶ αἱ ἀτομικαὶ δὲ περιουσίαι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἦσαν ἀνάλογοι π. χ. ὁ Καικίλιος Κλαύδιος, μετὰ τὸν θάνατόν του ἀφῆκε περιουσίαν εἰς μετρητὰ μὲν 484 χιλιάδας λιρῶν, 4.116 δούλας, 3.600 ζεύγη βοῶν καὶ 250 χιλ. ἄλλων ζώων. Ὁ Κροῖσος εἶχε περιουσίαν ἀκίνητον ἐνδὲς ἡμίσεος ἑκατομμυρίου λιρῶν καὶ ἴσης ἀξίας κινήτων, ἔλεγε δὲ ὅτι ὁ μὴ δυνάμενος νὰ συντηρήσῃ λεγεῶνα, δὲν πρέπει νὰ πολιτευθῆται. Πάλλας ὁ ἀπελεύθερος εἶχε περιουσίαν δύο ἑκατομμυρίων λιρῶν καὶ Λέντουλος ὁ μάντις μείζονα, ὁ δὲ Ἀσίνιος σπαταλῆσας περιουσίαν τετρακοσίων χιλιάδων καὶ μὴ ἔχων ἢ ὀγδοόκοντα, νῆ-

τοκτόνησε καὶ ὁ Μίλων ἐγέλα, διότι τὰ χρέη του ἦσαν μόνον πεντακόσiai χιλιάδες λιρῶν, ἐνῶ ἄλλοι εἶχον περισσοτέρας.

Ἀλλ' ἡ διοίκησις, φαίνεται, τοῦ ἀπερᾶντου ἐκείνου κράτους δὲν ἦτο ἀνευ ὠφελειῶν, διότι γνωστὸν, ὅτι ὁ Ἀντώνιος πρὸ τοῦ θῆνους τοῦ Καίσαρος, γενομένου κατὰ τὰς εἰδοὺς τοῦ Μαρτίου, εἶχε χρέη τριακοσίων χιλιάδων λιρῶν, ἄς ἐπλήρωσε πρὸ τῶν Καλενδῶν τοῦ Ἀπριλίου, δαπανήσας ἀνευ ἐξελέξεως ἐκ τῶν δημοσίων χρημάτων πέντε ὄλα ἑκατομμύρια λιρῶν. Ὁ δὲ Καῖσαρ, πρὶν μὲν γίνεαι στρατηγὸς εἶχε χρέη 250 χιλιάδας λιρῶν περίπου, τὰ ὅποια ἐπενταπλασίασε, γενομένου στρατηγός, εἰς Ἰσπανίαν, δαπανήσας ἀνευ τινός ἐλέγχου μόνον κατὰ τοὺς ἐμφυλίους πολέμους ἑκατομμύρια ὄλα. Μόνον ὅπως ἀποκτήσῃ πολιτικούς φίλους τὸν Κουρίωνα καὶ Αἰμύλιον Παῦλον ἐπλήρωσε τετρακοσίας χιλιάδας λιρῶν, εἰς τὴν μπετέρα δὲ τοῦ Βρούτου ἐδώρησε μαργαρίτην 48 χιλιάδων λιρῶν.

Καὶ αἱ ἄλλαι δὲ δαπάναι τῶν πλουσίων καὶ πολιτευομένων Ῥωμαίων ἦσαν ἀνάλογοι τῶν ἀνωτέρω. Ὁ δὲ Ἐλεαγάβουλος καὶ ὁ Πλαντιανὸς ἐδαπάνησαν κατὰ Δίωνα τὸν Κάσσιον, ἕκαστος δι' ἓν δεῖπνον ἀνὰ 25 χιλιάδας λιρῶν, ὁ Καλλιγούλας ὀγδοόκοντα καὶ ὁ Ἀσίνιος Κέλερ ἠγόρασαν ἐν μαρμπούνιον ὀκτὼ χιλιάδας σεστέρτια (4.400) ἘπιΤιβερίου δὲ τρία μαρμπούνια ἐπωλήθησαν τριάκοντα χιλιάδας σεστέρτια ἦτοι 17.440 δραχμῶν. Σαβίνα δὲ ἡ ἑταῖρα τοῦ Νέρωνος παρήγειλε κατὰ Δίωνα τὸν Κάσσιον, «Ὅνους ἀρτιτόκους πεντακοσίας καθ' ἐκάστην ἀμέλγεσθαι, ἵνα ἐν τῷ γάλακτι αὐτῶν λούνηται».

Ἐν Ἐρμουπόλει τῇ 15 Φεβρουαρίου 1901.

Α. Α. Χ.

Η ΕΚΚΥΒΕΥΣΙΣ

ΤΩΝ ΛΑΧΕΙΩΝ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ»,

Τῇ 1 Φεβρουαρίου παρελθόντος ἐγένετο ἐν τοῖς γραφείοις ἡμῶν, ἐνώπιον ἐπιτροπῆς, ἐκλεγείσης μεταξὺ τῶν προσελθόντων συνδρομητῶν μας, ἡ ἐκκύβευσις τῶν λαχείων τῆς «Φύσεως» καθ' ἣν ἐκέρδησαν οἱ ἀκόλουθοι ἀριθμοὶ τὰ ἀναφερόμενα παρὰ τούτοις ἀντικείμενα, ἦτοι :

Ο 1ος αριθμός 2131 ἐν Πειραιεὶ συνδρομητοῦ μας κ. Π. Παυλίτσα ἐκέρδισε τὸ χρυσὸν ὠρολόγιον.

Ο 2ος αριθμός 612 ἐν τοῦ Πάτρας κ. Σ. Βαρδούκα ἐκέρδισε τὸ ὀπισθογεμὲς ὄπλον.

Ο 3ος αριθμός 2790 τοῦ ἐν Κω κ. Μιχ. Δαπόντε ἐκέρδισε τὸ πολύκροτον.

Ο 4ος αριθμός 795 τοῦ ἐν Παρισίαις κ. Π. Βασιλειάδου, τὴν συσκευὴν τῆς τραπέζης.

Ο 5ος αριθμός 1650 τοῦ ἐν Βυτινῇ κ. Β. Καλινίκα ἐκέρδισε τὸ μετὰλ. δοχεῖον.

Ο 6ος αριθμός 2107 τοῦ ἐν Σύρῳ κ. Περ. Βενετῆ ἐκέρδισε τὴν ἐλαιογραφίαν.

Ο 7ος αριθμός 2863 τοῦ ἐν Πύργῳ κ. Π. Τσιάπουρα τὸ ζευγὸς τῶν διόπτρων.

Ο 8ος αριθμός 922 τοῦ ἐν Ὀδυσσῶ κ. Νεοκλῆ Σπανοῦδη ἐκέρδισε τὸ κρυστάλλινον θερμόμετρον.

Ο 9ος αριθμός 3000 τοῦ ἐν Κερκύρᾳ κ. Α. Β. Βερικίου, ἐκέρδισε τὸ θερμόμετρον.

Ο 10ος αριθμός 2851 τοῦ ἐν Λαρίσση κ. Π. Πατρόπουλου τὸ χρυσοδετὸν λεύκωμα.

Ο 11ος αριθμός 515 τοῦ ἐν Πειραιεὶ κ. Ἡλ. Λούλου ἐκέρδισε τὸ μελανοδοχεῖον.

Ο 12ος αριθμός 3894 τοῦ ἐν Ἀθήναις κ. Γ. Ἀναστασίου τὸ ἐξυπνητήριον.

Ο 13ος αριθμός 1001 τοῦ ἐν Πάρῳ κ. Ἰω. Καλιπέρη ἐν χρήσιμον ἀντικείμενον.

Ο 14ος αριθμός 2103 τοῦ ἐν Θήρᾳ κ. Δ. Καρρά τὸ γαλλοελληνικὸν λεξικόν.

Ο 15ος αριθμός 203 τοῦ ἐν Ἀθήναις κ. Σπ. Σαλωνιτιδῆ τὸ κομφοτέχνημα.

Ο 16ος αριθμός 2105 τοῦ ἐν Τεργέστη κ. Ἀθαν. Τογκάδη, τὰ ἔργα τοῦ Ἰουλιου Βέρν.

Ο 17ος αριθμός 1474 τοῦ ἐν Βερολίῳ κ. Σπ. Λαστίκα, ἐκέρδισε τὸν Ἑρμῆν τοῦ Πραξιτέλους.

Ο 18ος αριθμός 711 τοῦ ἐν Σύρῳ κ. Δ. Μ. Κοττάκη διδασκάλου ἐκέρδισε τὴν εἰκόνα τοῦ Παρθενῶνος.

Ο 19ος αριθμός 1734 τοῦ ἐν Χίῳ κ. Στ. Μανωλάκη ἐκέρδισε τὴν Ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος καί.

Ο 20ος αριθμός 2116 τοῦ ἐν Σμύρνῃ κ. Χ. Τρακάκη ἐκέρδισε τὴν ἠλεκτρ. λυχνίαν.

Οἱ δέκα ἀριθμοὶ 1465, 3850, 751, 1451, 3168, 616, 1651, 1469, 2229, 195, ἐκέρδισαν ἀνά ἐν κρυστάλλινον μελανοδοχεῖον.

Οἱ δέκα ἀριθμοὶ 747, 3870, 3825, 932, 3903, 749, 3855, 1639, 2180, 2291, ἐκέρδισαν ἀνά ἐν κομψὸν κονδυλομάχαιρον.

Καὶ οἱ δέκα ἐπόμενοι ἀριθμοὶ 927, 3908, 1448, 3878, 615, 517, 1463, 2799, 3815, 3653, ἐκέρδισαν ἀνά ἐν ἱστορικὸν βιβλίον.

Οἱ 50 ἐπόμενοι ἀριθμοὶ:

393, 1461, 3891, 2261, 46, 159, 3052

3886, 2810, 1633, 603, 2273, 2282, 102 2101, 929, 3165, 2288, 3502, 61, 3138

47, 3907, 999, 3161, 105, 93, 3842, 2236 95, 3905, 1644, 3802, 2812, 2175, 21,

3055, 2947, 1447, 3141, 2195, 181, 43 1153, 88, 99, 3950, 990, 15, 3987.

κερδίζουν ἀνά μίαν φωτογραφίαν.

Οἱ 50 ἐπόμενοι, 931, 744, 3672, 2193, 3107, 731, 1464, 3159, 2141, 2172, 51,

2112, 1640, 3700, 2233, 2223, 3030, 74, 11, 69, 3056, 2266, 44, 115, 3858, 3673

3060, 3150, 2366, 3177, 657, 3022, 1662 3670, 18, 735, 3909, 2190, 2812, 2156,

3503, 38, 3905, 82, 890, 3813, 68, 3912 1155.

ἀνά ἐν ἀντικείμενον τῆς ἐκλογῆς τοῦ κερδαίνοντος ἀξίας δρ. 5.

Καὶ οἱ ἀκόλουθοι 50 ἀριθμοὶ 919, 3841, 2113, 3840, 740, 3845, 205, 13, 3819,

3164, 734, 3160, 2253, 2108, 3004, 2129 73, 3032, 3840, 3811, 3828, 2794, 2151

17, 3031 3028, 1633, 3860, 3790, 2227, 3861, 748, 3170, 2188, 2786, 83, 2142,

116, 3018, 218, 2155, 2178, 92, 2805, 2198, 2262, 2107, 49.

κερδίζουν ἀνά ἐν ἀντικείμενον ἐκλογῆς μας.

Παρακαλοῦνται ὅσοι ἐν τῷ Ἑσωτερικῷ καὶ Ἐξωτερικῷ ἐκέρδισαν νὰ φροντίσωσι νὰ μᾶς εἰδοποιήσωσι περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ δώρου των, συναποστελλόντες τὴν ἀπόδειξιν.

Ἐκ τῆς Διευθύνσεως.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ

Ο κ. Ἰπποκράτης Π. Κακλούδης εἰς Πόρτ Σαῖδ τῆς Αἰγύπτου, ἀγοράζει γραμματόσημα μεταχειρισμένα παντὸς εἶδους. Δέχεται δὲ ἀποστολὰς ἐξ οἴου δῦποτε μέρους τοῦ κόσμου, ἀρκεῖ οἱ πωληταὶ νὰ προαποστελλοῦν ἐντὸς φακέλλου τὰ δείγματά των μετὰ τῶν δεουσῶν πληροφοριῶν καὶ νὰ ὀρίζωσι τὰς τιμὰς ἐκάστου εἶδους.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΦΟΥΣΑΡΑ

ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΠΟΙΟΙ
ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙ

Κατασκευάζεται κονιάκ πρώτης ποιότητος γνήσιον, εὐγεστον καὶ μετὰ ὕλικῶν φυσικῶν ἐκλεκτῶν. Ὁμοίως οὖζον καλλίστης ἐπίσης ποιότητος μετὰ γεύσεως καὶ εὐωδίας ἀρίστης. Πρὸς τοῦτοις κατασκευάζονται καὶ διάφορα ἡδύποτα, ἐκ τῶν καλειτέρων εἰδῶν. Τὸ κονιάκ καὶ τὸ οὖζον τοῦ καταστήματος τῶν ἀδελφῶν Φουσάρα διαπρέπουν. Γίνεται δὲ μεγάλη κατανάλωσις χονδρικῶς, ἐν τε τῷ Ἑσωτερικῷ καὶ Ἐξωτερικῷ.

7 ΕΠΙΦΥΛΔΙΣ 7

Η ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΑΙΓΥΠΤΟΣ

ΥΠΙΟ ΕΠΙΟΨΙΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΗΝ, ΕΜΠΟΡΙΚΗΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΝ

(Μετ' εἰκόνων)

(συνέχεια ἴδε προηγ. φύλλον)

Βραδύτερον δὲ ὁ Ἑβραῖος Ἰωσήφ, ἀγνώστου καταγωγῆς, σκλάβος ὢν κατ' ἀρχάς, κατώρθωσε διὰ τῆς μελέτης καὶ τῆς νοημοσύνης του νὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ Πουτιφάρ, ὑπουργοῦ τοῦ Φαραῶ, γενόμενος



ΑΙΓΥΠΤΙΟΣ ΚΟΛΥΜΒΩΝ Τῆ ΒΟΗΘΕΙΑ ΚΑΛΑΜΩΝ

ἐπιστάτης του, οὗτινος ἔλαβε καὶ τὴν κόρην ὡς σύζυγον. Εἶτα δὲ ἐγένετο εὐνοούμενος τοῦ Φαραῶ καὶ κατόπιν τὸ κυριωδέστερον πρόσωπον τῆς Αὔλης.

Ὁ Ἰωσήφ ὑπῆρξεν ἀναντιρρήτως πολὺ ἱκανὸς διοικητῆς καὶ ἀξιόλογος φιλοπρόδος. Συνετέλεσεν ὥστε νὰ κατασκευασθῶσιν ἐν Αἰγύπτῳ σπουδαῖα ἔργα διοχετεύσεως καὶ διανομῆς τῶν ὑδάτων καὶ ζωηρῶς κατέγεινεν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς παραγωγῆς καὶ τοῦ ἐμπορίου τοῦ τόπου. Ἡ δὲ ἱστορία τῶν ἐπτά παχέων καὶ ἐπτά ἀδυνάτων ἀγελάδων, τῶν παραβληθέντων πρὸς τὰ ἐπτά εὐφορα καὶ ἐπτά ἀγωνα ἔτη, ἀποδεικνύει, ὅτι ὁ υἱὸς οὗτος τοῦ Ἰακώβ ἦτο ὄντως πεπροικισμένος διὰ βαθέως ἀντιληπτικῆς καὶ προγνωστικῆς πνεύματος. Πλὴν μετῆλθε σκληρὰν πολιτικὴν καὶ ἄγαν ἐξεμεταλλεύθη τοὺς Αἰγυπτίους, ἀποκλειστικῶς πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ μονάρχου, οὗτινος διετέλει πρωθυπουργὸς καὶ πιθανῶς κάπως καὶ τῶν συμπατριωτῶν του. Οὕτως ὁ Φαραῶ ἐγένετο μετ' ὀλίγον κάτοχος μεγάλων ἐκτάσεων γῆς δι' ὀλίγων κοιλῶν σίτου καὶ οἱ πρῶην ιδιοκτῆται ἐγένοντο δουλοπάροικοι αὐτοῦ.

Ὁ Ἰωσήφ εἰδικῶς ἐπροστάτευσε τοὺς συμπατριώτας του καὶ τοῖς διηκούλυε πολὺ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ τὰς τιμὰς. Μετὰ τὸν θάνατον δὲ αὐτοῦ οἱ Ἑβραῖοι ἐπὶ πολὺ ἐνέμοντο τὰ ἀ-

γαθὰ τοῦ τόπου καὶ ἐσφτερίζοντο τὰς θέσεις τοῦ τε κλήρου καὶ τῶν γραμμῶν αἰσιμένων. Τοιοῦτοτρόπως οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἀβραάμ, φυσικῶς πεπροικισμένοι ἄλλως τε διὰ πνεύματος ἐκτάκτως λεπτοῦ, ἐγένοντο οἱ φύλακες τῶν τάφων τῶν μεγάλων οἰκογενειῶν, οἱ ἐπιστάται τῆς θείας λατρείας ἐν τοῖς ναοῖς, οἱ ἱστοριογράφοι τοῦ Αἰγυπτιακοῦ Κράτους ὡς οἱ πανηγυρισταὶ τῶν Φαραῶ. Ἦτοι εἶχον καταλάβει τὰς καλειτέρας καὶ παχυτέρας θέσεις· συνάμα δὲ ἐπεδίδοντο εἰς τὸ ἐμπόριον, τὰς τραπεζιτικὰς ἐργασίας, ἐδάνειζον χρήματα με βαρὺν τόκον, κτλ. ἀλλὰ βαθμηδὸν ὁ λαὸς ἤρξατο παραπονούμενος κατ' αὐτῶν, οὗς ἀπεκάλει ξένους καὶ ἐξωτικούς.

Ὅπότεν ἡ Αἴγυπτος σύσσωμος ἠγέρθη κατὰ τῶν Ἰσραῖλ, ζητοῦσα τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς, οἱ Ἑβραῖοι

ἐτήρησαν ἀπόλυτον οὐδετερότητα, μὴ ἐνδιαφερόμενοι, ἐὰν ξένη δυναστεία ἢ Θεβαῖος Φαραῶ ἐκυβέρνηα τὴν χώραν, ἀλλὰ φροντίζοντες μόνον νὰ διαμένωσιν ἐν τῇ πλουσίᾳ ταύτῃ γῆ καὶ νὰ διεξαγάγωσιν ἐλευθέρως τὰ ἐπαγγέλματά των. Μετὰ τὴν ἐκδίωξιν δὲ τῶν ξένων βασιλέων ποιμένων (Ἰσραῖλ) ἐξηκολούθησαν νὰ μένωσι εἰς τὰς ἐν τῷ πλουσίῳ Δέλτα ιδιοκτησίας των, μετὰ τοῦ Νείλου καὶ τοῦ Ἰσθμοῦ τοῦ Σουέζ, ὑπείκοντες μόνον εἰς τὸ θεῖον ρητόν: «**Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε**».

Ὅντως δὲ ἡ ἐξάπλωσις καὶ ὁ πολλαπλασιασμός των Ἑβραίων ἤρξατο σπουδαίως ν' ἀνησυχῆ τοὺς βασιλεῖς Φαραῶ. Ὁ δὲ Ραμσής ὑπέβαλεν αὐτοὺς εἰς σκληρὰς ἐργασίας, ἀναγκάσας τοὺς Ἰσραηλίτας γενικῶς ν' ἀντικαταστήσωσι τοὺς Αἰγυπτίους, οὗς ἐστρατολόγει διὰ τοὺς Ἀσιατικούς πολέμους, εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν ναῶν καὶ ἀνακτόρων, εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν λατομείων, καὶ εἶτα τὴν ἀνέγερσιν τῆς πόλεως, ἣν ὁ Φαραῶ οὗτος ἰέκτισεν ἐν τῷ Δέλτῳ. Οἱ Αἰγυπτῖοι ἐχάρησαν πολὺ διὰ τὰ μέτρα ταῦτα τοῦ Ραμσή, ἅτινα καὶ ὁ διάδοχος αὐτοῦ Μενεφθᾶ ὁ 1ος, ὅστις ἐνίκησε τοὺς λιβυεῖς ἐξηκολούθησε διὰ τῆς κατασκευῆς μάλιστα κυκλικῶν τείχους, ὀχυρωμάτων καὶ φρουριῶν περὶ τῆς πό-

λεως. Οί Έβραίοι άγανακτήσαντες εκ των καταπιέσεων τούτων, απέφασαν να εγκαταλείψωσι την γην της Αιγύπτου. Παραλαβόντες όθεν την μεγάλην περιουσίαν των, συνισταμένην εις άφθονα ποιμνια και άπειράριθμα αντικείμενα χρυσοῦ και άργύρου, διερέθησαν εις φυλάς εξ ώρισμένου αριθμοῦ οικογενειών, εκάστη δε φυλή και οικογένεια είχε και τον άρχηγόν της. Ο δε στρατός είχε προγενεστερώς σχηματισθῆ.



ΙΒΕΡΟΝ ΠΤΗΝΟΝ Η ΙΒΙΣ

Ο Μωϋσής, όστις μόνον διά τα συμφέροντα των συμπατριωτών του κατεγίγνετο και έμερίμνα, ουχι δε εις ό,τι ο Φαραώ διάτασσε, κατώρθωσεν εύκόλως ουτω να προπαρασκευάσῃ τα σχέδιά του και εκτελέσῃ αυτά κατά βούλησιν.

Την βιογραφίαν του Μωϋσεως παραλείπομεν, ως γνωστοτάτην τοις πάσιν.

Ο Φαραώ Μενεφθά μόλις έπληροφόρηθη, ότι οι Έβραίοι απήλθον μετά των πολυτίμων αυτών ειδών, ήγανάκτησε κατά του Μωϋσεως και συγκεντρώσας άμέσως όσον στρατόν ήδυνήθη, έσπευσεν αυθιραι κατά των Έβραίων, ος έπρόφθασεν εις τό βάθος του κόλπου του Σουέζ, όπου και συνετελέσθη, ως γνωστόν ή καταστροφή έαυτου και του στρατου του.

Πρό της κατασκευής της διώρυγος υπό του Λεσέψ, ήδύνατό τις ενταυθα να διέλθῃ επί καμήλου ή και πεζή από της μιάς όχθης εις την άλλην, πλην ή ταχύτης, δι' ής ή πλημμύρα άνέρχεται, κατέπνιξε την ζωήν πολλών θυμάτων. Ο Μωϋσής, όμως όστις είχε πάλιν ταξειδεύσει, έγνώριζε βεβαίως κάλλιον παντός Αιγυπτίου τας ιδιότητας του κόλπου του Σουέζ, εξ ου μεγάλως εβοηθήθη εις την καταστροφήν του στρατου του Μενεφθά, όστις εύρεν εκεί τό τέλος του.

Μετά την καταστροφήν ταύτην παρά την Έρυθράν θάλασσαν και του βιαίου θανάτου του Μενε-

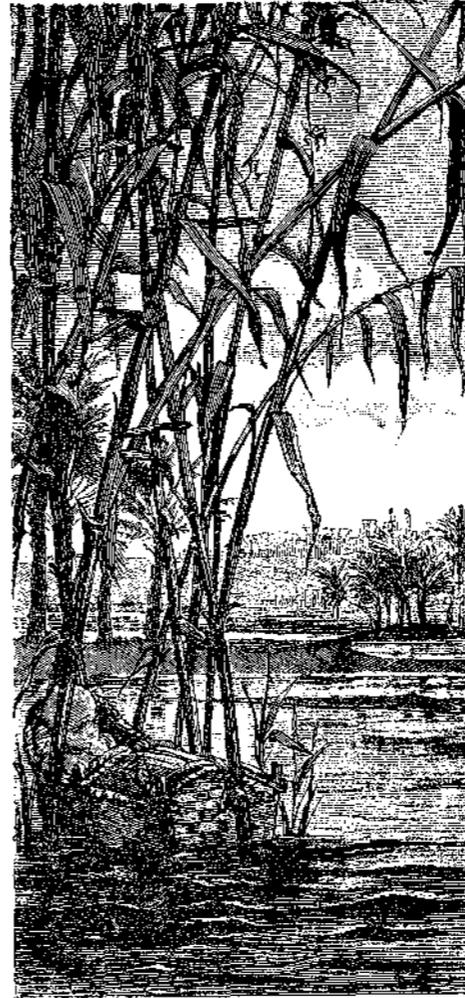
φθά, ή Αίγυπτος διετέλεσεν εις άναρχίαν επί τριάκοντα έτη, μεθ' ο Ραμοσής ο Γ'. ενεκαινίασε την είκοστήν δυναστείαν και απεκατέστησε την εθνικήν ένωσιν, ήτις πρότερον είχαν διαμοιρασθῆ μεταξύ των Ασιατικών, Αιθιοπικών και Λιβυακών ομάδων, προτιμώντες να ζώσι κεχωρισμένως και ανεξαρτήτως εις τας έπαρχίας των. Ραμοσής ο Γ'. κατετρόπωσεν εισβολήν τινα των Συρίων, όστινες είχαν καταλάβει τό Δέλτα και είχαν εισχωρήσει μέχρι της Μέμφιδος. Είτα εισέβαλεν εις την Ασίαν και καθυπέταξε τό μεγαλειτερον μέρος. Ουτος έστερέωσε την εξουσίαν του, καθυποτάξας άπασας τας περίξ της κοιλάδος του Νείλου οικούσας φυλάς, ας επέβαλε την αιγυπτιακήν στρατολογίαν, σχηματίσας εκλεκτόν στρατεύμα. Μετά τον θάνατον δε του ήγεμόνος τούτου ήλθεν ή μακρά σειρά των Ραμοσιδων βασιλέων, άκνηροτάτων ήγεμόνων. Είς δε των Φαραώζτης είκοστής ταύτης δυναστείας, ο έννατος, υπήρξε σύγχρονος του πολέμου της Τρωάδος.

Έν έτει 1110 πρό Χριστου Φαραώ τις όνόματι Πιάνκι, άφήσας τας Θήβας μετέθη εις τό Δέλτα να ιδρύσῃ την είκοστήν πρώτην δυναστείαν. Ο δε Σησχονγχ ο Α' υπήρξεν ο ιδρυτής της είκοστής δευτέρας δυναστείας. Κατά την εποχήν ταύτην ελάμβανε τέλος εν Παλαιστήνη ή βασιλεία του Σολομωνδους, ότε ο Σησχονγχ, έπωφελοόμενος της μεταξύ Ιουδαίων και Ισραηλιτών διαμάχης, εδήλωσε την Παλαιστήνην, κατέλαβε την Ιερουσαλήμ, έσύλησε τον ναόν και επανήλθεν εις την Αίγυπτον μετά πολυαριθμων λαφόρων.

Η είκοστή δευτέρα δυναστεία είχεν όκτώ άλλους βασιλείς, όστινες παρήμελησαν πολύ την Αίγυπτον, αφήσαντες τους αιθίопας να εισβάλωσι βαθμηδόν εν τη κοιλάδι του Νείλου, ενω αι Θήβαι και ή Μέμφις ήριζον και τινες πρίγκηπες και στρατιωτικοί άρχηγοί, Ασιατικοί και Λιβυεΐς διενέμοντο τό Δέλτα. Τέλος ο Πιάνκη—Μεριάμεν, βασιλεύς της Αιθιοπίας, κατέκτησε την Αίγυπτον τω 810, ιδρύσας την είκοστήν τρίτην αιθιοπικήν δυναστείαν. Τω 721 πρίγκηψ τις του Δέλτα, ο Βώχορις εκηρύχθη ανεξάρτητος και ίδρυσε την είκοστήν τετάρτην δυναστείαν, άπωθήσας τους αιθίопας προς νότον. Κατά τινας ιστορικούς ο Βώχορις έθανατώθη υπό του Σαβάκωνος, του ιδρυτου της είκοστής πέμπτης δυναστείας. Μετά τούτον δε τρεις άλλοι αιθίопες βασιλείς εδασίλευσαν εν Αίγυπτω, εξ ών ο τελευταίος, ο Ταχάρχα συνεμάχησε μετά του βασιλέως των Ισραήλ κατά του ισχυρου και πολεμικού εθνους των Ασσυρίων, πλην ουτοι, υπό την οδηγίαν του βασιλέως αυτών Σαλμανάσαρ, κατακτήσαντες την Ιουδαίαν και αιχμαλωτίσαντες τον λαόν του Θεου, καθυπέταξαν την Αίγυπτον, εκδιώξαντες τους Αιθίопας. Έν τούτοις οι Ασσύριοι δέν ενεκατεστάθησαν εν τη κοιλάδι του Νείλου, άλλ' ήρκεσθησαν εις την εγκατάστασιν στρατιωτικών σταθμων από άποστάσεως εις άπόστασιν, όπως επιβλέπωσι μόνον τους διοικητάς τας Αιγύπτου εις την πληρωμήν των φόρων.

Η πτώσις της είκοστής πέμπτης αιθιοπικής δυναστείας κατά τό έτος 670 πρό Χριστου υπήρξε τό σημαντικώτερον γεγονός της ιστορίας της Αιγύ-

πτου, καθόσον ενω μέχρι τούδε ή χώρα των Φαραώ εκ περιτροπής περιήλθεν εις την κατοχήν των Έκσώς, Λιβυέων, Αιθιόπων, Ασσυρίων και σχεδόν διαρκώς διωκήθη υπό των ξένων, εν τούτοις πάντοτε διέμεινε ως χώρα ανατολική. Θα ιδώμεν δε μετ' όλίγον τον πολιτισμόν, τό πνεύμα, τά ήθη και τας θρησκείας των ινδο-ευρωπαϊκών θρησκείων να δια-



Ο ΜΩΥΣΗΣ ΕΝ ΤΩ ΝΕΙΛΩ

φιλονικέσι την κοιλάδα του Νείλου τω πολιτισμω, τω πνεύματι, τοις ήθεσι και ταις θρησκείαις των ασιατικών φυλών. Δέν θα ήτο δε άσκοπον να εξετάσῃ τις τό ποιόν της αιγυπτιακής κοινωνίας, καθ' ήν εποχήν απεσπάτο της αιθιοπικής επιρροής και ήνουτο μετά της είκοστής έκτης δυναστείας.

Ο άλλης αιγύπτιος, ο την σήμεραν καλούμενος Φελλάχος, υπήρξεν άνεκαθεν εργατικός, και λιτός. Το πάλοι ή τροφή του άπρητιζετο εκ φυτικών οσείων, ήτοι εξ άρτου, γλυκυσματων, σπόρων, μελιτος και καρπών, είτω δε εύνήθις να τρώγῃ ίχθυεΐς και πτηνά, και βραδύτερον οι νομάδες Έκσώς έμαθον τους λαούς της κοιλάδος του Νείλου να καταναλίσκωσι πολύ κρέας. Έκτοτε έσχηματίσθησαν μεγάλοι ομάδες ποιμνίων, αίτινες διετήρουν πολυαριθμους βόας, αιγάγρους, σμήνη στρουθοκαμήλων και άπειρον αριθμόν χηνών, νη-

σών και περιστερών. Η δε καλλιέργεια του αίτου τότε και όλων των δημητριακών καρπών εγένετο επί μεγάλης κλίμακος.

Ζῆλα τινά εθεωροῦντο ως ιερά παρά τοις Αιγυπτιοις, ως τό πτηνόν ίβις.

Οι αιγύπτιοι ένυμφεόντο ένωρίς, αι πλείστοι δε οικογένειαι αυτών είχαν έως δέκα τέκνα και τοιουτοτρόπως ο πληθυσμός ηύξάνετο εν ταις μεγάλαις πόλεσιν. Ως γνωστόν δε, ή άρχαία Αίγυπτος περιεΐχεν είκοσι χιλιάδας πόλεις και χωρία.

Αι γαίαι διηροῦντο εις δύο κατηγορίας, εις γαίας καλλιεργησίμους, αίτινες ελάμβανον τό ύδωρ κατ' εύθειαν εν του Νείλου και εις γαίας βαλτωδεις ή χθαμαλάς, άκαταπαύτως πλημμυρούσας, ένθα εκαιλλιεργείτο ο λωτός και ο πάπυρος.

Αι οικίαι άπασαι εκτίζοντο διά πλίνθων μεμιγμένων μετ' άχρόου, ήσαν δε μικραί με μικράς θύρας και στενούς θαλάμους. Αλλ' ο βίος των αιγυπτίων υπό τον ώραϊον ουρανόν της Αιγύπτου και εν τω διαρκώς θερμω και ζωηρω κλίματι των, ήτον υπαίθριος. Είχον δε πάντες εξώστας, όπου διέμενον τας ώρας και ιδίως πανσελήνους νόκτας. Διετήρουν δε οι πλείστοι και ώραϊους κήπους. Οι πτωχοί, ως επί τό πλείστον, ήσαν γυμνόποδες και άσκαπεΐς. Πάντες δε από της 19 δυναστείας ήρχισαν να φέρωσι κοσμήματα και ποικίλους στολισμούς και να μεταχειρίζωνται άρώματα, βαφάς και ποικίλα παχύμυρα.

Οι άρχαίοι Αιγύπτιοι είχαν άγνά εθιμα και ήγάπων πολύ τας οικογενείας των' ήρχοῦντο δε εις μίαν γυναίκα, ήν και έπεριποιούντο καλώς. Ηγάπων δε και τα τέκνα των, ος κατεσκεύαζον διάφορα παίγνια και άθύρματα και τα όποια ήρέσκοντο πολύ να παίζουν υπαίθριως επί της άμμου. Έν τούτοις κατά την εποχήν των Ραμοσιδων, οι οικογενεακοί δεσμοί βαθμηδόν ελύοντο και ή Ασιατική διαφορά και κακία εισήχθη εν τη κοιλάδι του Νείλου. Έγεννώντο δε όλιγώτερα τέκνα και ή φιλαρέσκεια διεδίδετο πανταχοῦ. Αι Αιγύπτιοι απέμιμούντο τας Ασσυρίας και Ιουδαίας γυναίκας, αίτινες παρουσιάζοντο εις τό κοινόν κεκαλυμμέναι διά διαφανούς λεπτού ύφάσματος, χορεύουσαι, συνοδευόμεναι διά μουσικών όργάνων και άδουσαι. Οι μεγάλοι γαιουκήμενες, είχαν γυναικονίτας πλήρεις από γυναικών λευκών, κιτρίνων και μελανών, Λιβυεΐων, Ασιατικών, Αιθιόπων. Οι Φαραώ φυσικώς εξέλεγον τας καλητέρας γυναίκας. Ο δε Ραμοσής Β' είχε χαρέμιον, όπου απέκτησεν εκατόν εβδομηκοντα τέκνα.

Οι αιγύπτιοι μετεχειρίζοντο τον όρειχαλκόν, όν ελάμβανον εκ του όρους Σιναΐ, κατεσκεύαζον δε δι' αυτου εργαλεία, μαχαίρας, ψαλλίδας κτλ. Ο σίδηρος δε σχεδόν δέν ήτο γνωστός εις αυτούς.

Κατά τας τελευταίας δυναστείας τό εμπόριον ελαβεν ενεργητικας διαστάσεις μετ' όλων των λαών της Λιβύης, Αραβίας, του έσωτερικου της Αφρικής, της Ιουδαίας και δη της κοιλάδος του Ευφράτου, όθεν προσπορίζοντο διάφορα πολύτιμα προϊόντα' διά της Αραβίας δε βαθμηδόν συνήσαν εμπορικές σχέσεις και μετά των λαών του περσινου κόλπου και των Ινδιών. Επί αιώνας ή Έρυθρά θάλασσα υπήρξεν άπεραντος λίμνη καταπλη-

ρούσα από παντοία πλοία, άτινα εκόμιζον εις τους Φαραώ τα ποικίλα πλούτη των ανατολικών χωρών. Ο δε Σέτι κατεσκεύασε και διώρυγα, ήτις συνέδεε τον Νείλον μετά της Έρυθράς θαλάσσης. Ίσως δε υπήρξεν εποχή, καθ' ήν τα μεγάλα πλοία, άτινα έταξειδευον εν τω Ινδικώ Ωκεανώ, ήδύναντο, δια της διώρυγος του Σέτι να έρχονται και μέχρι του λιμένος της Μέμφιδος.

[Έπεται συνέχεια]



ΠΡΟ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Η Δάλια Φλαρετύ, ώραία γυνή Ιρλανδός, είχε προσληφθή ως θαλαμηγός εν τινι μεγάλη ξενοδοχείω των Παρισίων, κατά την διάρκειαν της Παγκόσμιου Έκθεσεως, ότε μετά τινος ήμέρας λαμβάνει επιστολήν του μνηστήρος αυτής Ζώνη Κίλκουρν, λοχιού του 3ου συντάγματος των καραβινοφόρων, έχουσαν δε ούτως:

«... Μόλις σήμερα την πρώτην απειβιάσθημεν εις τό Δουρβάν, ακριβώς άπέναντί μας εύρισκετο εις φωτογράφος μετά φωτογραφικής μηχανής, όστις άκαταπαύστως έλάμβανε εικόνας μας χωρίς να σταματήσει. Ως φαίνεται δε, έλάμβανε τας όψεις μας, ένώσω εξηρχόμεθα του πλοίου και όπως εύρισκόμεθα, με στολήν κάκι και τον άστυνομικόν μας σκούφον. Ο λοχαγός μας κ. Βούρνης μās είπεν, ότι αι φωτογραφίαι αύται θα εκτεθώσιν εις Λονδίνον και εις Παρισίους και ότι αι κινήσεις μας θα αναπαρασταθώσιν δια του κινηματογράφου εις τα θέατρα και τας δημοσίας συναθροίσεις, ως να εύρισκόμεθα επί της σκηνής. Νομίζω δε, ότι ούδεις ένδιαφέρεται να βλέπη τόσον κοινά πράγματα, όσον αι γυναίκες, συγγενείς και φίλοι, τους όποιους αφήκαμεν εις την Ευρώπην.

«Διερχόμενοι πρό της φωτογραφικής μηχανής, οι στρατιώται διεσκέδαζον γελώντες, και τινες λαμβάνοντες στάσεις και φυσιογνωμίας κωμικάς. Και άλλοι μόν ύψωνον τας χείρας προς τον ουρανόν, άλλοι έσπρωχον τους άλλους και άλλοι επήδων ή έμβόφαζον. Όστε, εάν ιδής, αγαπη-

τή μου Δάλια, εις Παρισίους, τας ζωντανάς αυτάς εικόνας του συντάγματός μας, θα αναγνωρίσης δυσκόλως, πιστεύω, τον συνάδελφόν μου Πέτερ Μακόνε, ό όποιος άνοίγει τό στόμα του ως κροκόδειλος. Ο δε Δένις Χάριν εύρε νόστιμον να προσποιηται τον χωλόν.

Όσον άφορά εις έμέ, έσκέφθην άμέσως, ότι αι εικόνας μας θα εκτεθώσιν εις τους κινηματογράφους και σ' εύλογισθην πολύ. Καθ' ήν στιγμήν λοιπόν διηρχόμην, έσταμάτησα όλίγον πρό της μηχανής δια να γείνη ή εικών μου καλειτέρα και εξάγων τον σκούφον μου σε χαιρετώ επανειλημμένως. Πρόσεζον καλώς. Άφου περάση ό Χάριν χωλαίνων, διέρχομαι μετά δύο άλλους, έγώ. Φέρω δε υπό την άριστεράν μασγάλην, άντι μικρού λευκού δέρματος, όπως οι άλλοι, τον κίτρινον σάκκον μου, τον όποιον σύ μου έδώρησες. Οι χαιρετισμοί μου είναι όλοι ιδικοί σου, αγαπητή μου. Είξευρέ το. Θα χαρώ δε πολύ, ότι δεν έχάθησαν και ότι ήλθον έως αυτού. Να εξετάσης λοιπόν, να υπάγης να με ιδής και να μου γράψης, εάν εξετέθησαν αι εικόνας μας ούτως. Έμαθον δε, ότι ό φωτογράφος ούτος θα έλθη μέχρι της Πραιτωρίας να μās φωτογραφήση και εις τας μάχας άκόμη. Θα προσπαθήσω δε άν ζώ, αγαπητή μου Δάλια, να τοποθετηθώ πάλιν πλησίον του και ταιουτοτρόπως θα έχης και άλλας ειδήσεις μου και την διαβεβαίωσιν, ότι σ' ένθυμούμαι πάντοτε.»

Μετά τινος καιρόν από της επιστολής ταύτης, ή Δάλια ζήτησασα την άδειαν έσπέρας τι, μετέβη εις την Άλάμπραν του Βουλευάρτου Χάουσμιν, να ιδή τον κινηματογράφον, μολοντί εκεί δεν ήτο ή θέσις της Ιρλανδού ώραιας Λαίδης, μνηστήρος του λοχιού Ζώνη Κίλκουρν.

Επί του προγράμματος της Άλάμπρας είχαν αναγνώσει με γράμματα μεγάλων χαρακτήρων: «Ο πόλεμος του Τράνσβααλ» και κάτωθι «Επεισόδια από του φυσικού δια του κινηματογράφου». Μεταξύ δε τούτων ανεγινώσκατο: «Η αποβίβασις των Ιρλανδών στρατιωτών εις Νατάλην».

Η Δάλια όλος περιχαρής εζήτησεν εισητήριον πρώτης θέσεως, έδρας, πλησίον της σκηνής, πληρώσασα πέντε φράγκα και έτοποθετήθη εκ των πρώτων. Έφερε δε ώραίαν ένδυμασίαν, εξ ύφασματος κασμηρίου φαιού, με πλινον τ ό κ και ως εκ της απλότητος και τρυφεράς τ ζωηράς φυσιογνωμίας της, θα εκίνει την περιέργειαν του πλήθους. Άλλ' αύτη δεν εκινήθη εκ της θέσεώς της, έχουσα ως γειτόνους, εξ άριστερών, ένα γερμανόν μετά της συζύγου του και εκ δεξιών δύο νέους Άμερικανούς, εύλαβώς άδιαφόρους προς τους παρακειμένους αυτούς.

Ο κινηματογράφος ήρξατο εις την όρισμένην ώραν να δεικνύη παλαιστάς, χορευτάς και χορευτριάς, γαστριμύθους, και άλλας κοινωνικάς

σκηνάς άνευ ένδιαφέροντος δια την ήμετέραν τουλάχιστον ήρωίδα. Είξευρε δ' άλλως τε, ότι αι κινηματογραφικά προβολαί θα έπερατούντο δια των τρανσβαλιανών σκηνών και άνέμενε μεθ' ύπομονής την σειράν των. Με όφθαλμούς δε ήμικλειστους έφαντάζετο ήδη τον μνηστήρα της με την ώραίαν στολήν του ως ύπαξιωματικού, χαιρετώντα αύτην.

Ο Ζώνης Κίλκουρν είχε προαχθή εις λοχιάν τρεις μήνας πρό του πολέμου και τώ έπετρέπετο να λάβη σύζυγον. Είχον δε γνωρισθή και μνηστευθή εις μικράν πόλιν. εν ή ύπηρετούν. Ένώ δέ ούτος προήγετο, και αύτη άπεσύρετο από οικογένειάν τινα, εν ή διεμένεν ως παιδαγωγός με 100 λίρας οικονομίας και έγένετο «laidy's maid» με άπολαβάς demoiselle de compagnie παρά τινι άριστοκρατική οικογενεία.

Είχον προσδιορίσει την τελετήν του γάμου των δια τό φθινόπωρον, ότε εξερράγη ό πόλεμος και τό σύνταγμα του Ζώνη εκ των πρώτων ανεχώρησε δια τό Τράνσβααλ. Ηναγκάσθησαν ούτως ν' αναβάλωσιν αυτόν μετά την επιστροφήν του, ότε, ως ήλπίζε, θα είχε προαχθή εις λοχιάν.

Ο Ζώνης, ώραίος ύψηλός ξανθός νέος με μεγάλους μύστακας, είχαν αναχωρήση με την καρδιαν εύθυμον και πλήρη ελπίδων. Η δε Δάλια τον συνάδεδυσεν μέχρι του Σούθαμπτον. Είχε δε λάβει μιαν μόνον επιστολήν του, άγγέλλουσαν αύτη την άφιξιν. Άλλά είχαν αναγνώσει εις τας έφημερίδας, ότι ό πόλεμος ήτο φονικός και ότι τό σύνταγμα του Ζώνη είχε λάβει μέρος εις πολλές μάχας και ύποστη σημαντικάς ζημίας. Έν τούτοις δεν άηλιπίζετο. Είχε θάρρος και ήλπίζε πολύ εις την γενναιότητα και ικανότητα του Ζώνη.

Ητον 11 και ήμισια. Μετά δεκα λεπτών άνάπαυσιν, αίρεται ή αύλακα και κύριος τις μέλανα ένδεδυμένος αναφαίνεται επί της σκηνής και λέγει: «Τώρα θα λάβωμεν την τιμήν να σās παρουσιάσωμεν τινάς ένδιαφερούσας σκηνάς του πολέμου του Τράνσβααλ.» Ένώ δέ τό πλήθος χειροκροτεί και έπευφημεί, πρώτης της δεσποινίδος Δάλιας, αίφνης φωτίζεται ή σινδόνη επί της σκηνής και: «Μία όδοιπορία των Μπόερς» ανακράζει ό κήρυξ και άμέσως παρελαύνουν πρό του κοινού διάφοροι ώραίοι ίππείς Βόερς, με τα όπλα εις προσοχήν, με κονκάρδας εις τους πλατυγύρους πλους των και την πίπαν εις τό στόμα. Είτα ανακράζει «Αναχώρησις εκ Πορτομουθ πλοίου άγγλικού, μεταφέροντος στρατιώτας άγγλους εις Αφρικήν.» Τό πλήθος δια συριγμών ύποδέχεται την εμφάνισιν της είκόνας. Η Δάλια όμως χωρίς να ένόση την σημασίαν της εκδηλώσεως, επαναθίλπει μετ' άπλέτου χαράς την αναχώρησιν του συντάγματος, ήν ήδη είχαν ιδεί εκ του φυσικού εις Σούθαμπτον πρό τριών μηνών. Είτε τό αύτό πλήθος

και ή αύτη κίνησις πρό του λιμένος. Αί αύται φυσιογνωμιαί και αποβιβάσεις, οι αύτοι αποχαιρετισμοί και συγκινητικά έκδηλώσεις.

Είτα δε άφου τοίς παρουσίασαν τον «Πρόεδρον Κροϋγερ εν τη έπισήμω άμάξη του μεταβαίνοντα εις έπίσκεψιν» εν τό πλήθος χειροκρότησε καλώς, ό κήρυξ από της γωνίας της σκηνής άγγέλλει μετά μεγάλης φωνής την τετάρτην εμφάνισιν: «Ιρλανδοί στρατιώται αποβιβαζόμενοι εις Νατάλην.»

Αί, τότε ή χαρά της Λαίδου Δάλιας φθάνει εις τό κατακόρυφον. Κινείται δε δεξιά και άριστερά εξ άνυπομονησίας. Εις την πρώτην γραμμην εμφανίζεται τό πλοϊον, προσαρμοζόμενον παρά την ακτήν και οι πρώτοι άνυπόμονοι στρατιώται κατερχόμενοι μετά σπουδής. Παρέκει επί του καταστρώματος τό σμήνος των στρατιωτών μετά περιεργίας παρατηρούντων έξωθι και βαθμηδόν ή γενική κίνησις και αποβίβασις πάντων εξελίσσεται θαυμασίως.

Η Δάλια αναγνωρίζει άμέσως τό σύνταγμα εκ των φυσιογνωμιών και της ιδιαιτέρας των ένδυμασίας και ένθυμείται όλα. «Είναι αληθώς τό σύνταγμα των καραβινοφόρων της Βασιλείσης», λέγει μετ' άπάτου χαράς καθ' έαυτήν και αναμένει μετ' άνυπομονησίας να ιδή και τους ίδιούς της, ότινες δεν βραδύνουν. Ως δε τή έγγραφεν ό Ζώνης, οι στρατιώται διέρχονται πάντες γελώντες και μορφαζόντες, ως να είρωνεύουν τό κοινόν, όπερ ζωηρώς ήρξατο και αυτό να τους συρίζη και τους αποδοκιμάζει. Ηδη δε εν τω θορόβω εκείνω και άλλαλαγμώ διέρχεται ό Δένις Χάριν χωλαίνων, είτα δύο άλλοι στρατιώται και κατόπιν ό λοχιός Ζώνης, μνηστήρ της Λαίδου Δάλιας, όλος χαρής και ζωηρός και αϊφνιδίως ίσταται πρό των θεατών. Δια μίας δε εξάγει τον σκούφον του, χαιρετά επανειλημμένως την Δάλιαν, μειδιών μετά χαρίτος και είτα θέτει την χείρα του εις τά χείλη, αποχαιρετών μετ' άσπασμού και άπέρχεται.

Ο κόσμος φρενητιωδώς ύποδέχεται την τελευταίαν ταύτην έπιτυχή σκηνήν, πάντες δε παρατηρούσι την Δάλιαν, προς ήν τοσοούτον φυσικώς άπετεινόνο οι χαιρετισμοί. Οι δε παρακαθήμενοι τή λέγουσι, γελώντες:

«Τά συγχαρητήριά μας δια την εκδήλωσιν! ως να ήτο φυσικώτατον.»

Η δε Ιρλανδός κόρη άσθμαίνουσα και καταπόρφυρος εκ συγκινήσεως και αϊδούς, ένώπιον τόσου πλήθους, παρατηρούντος περιέργως ταύτην, εκλεισε τους όφθαλμούς και διέν ώμίλει, ως να συνεκράτει εν έαυτη έτι την εικόνα του μνηστήρος της, ήν ή καρδια της είχε συλλάβει.

Έτέρα τις νεάνις όπισθεν της άνέκραζεν επί τή θεά της ώραίας ταύτης σκηνής:

«Ίδού στρατιώτης εύμορφος και χαρίεις!»

—Είναι ο Ζώνης μου, άπαντᾶ χαμηλοφώνως ἡ Δάλια.

Καὶ ἄλλα χαριέντα ἐπεισόδια ἐπηκολούθησαν, χωρὶς αὐτὴ νὰ δώσῃ προσοχὴν. Εἶχε παραδοθῆ εἰς ὄνειροπολήματα. Εἶτα ἐσκέφθη νὰ ἔρχεται καθ' ἑκάστην ἐκεῖ νὰ βλέπῃ τὸν μνηστῆρά της καὶ μὲ τοιαύτην ἐλπίδα ἠγέρθη καὶ ἀπῆλθεν εὐ- χαριστημένη λίαν, οἴκοι.

Τὴν ἐπαύριον τὸ πρόγραμμα τῆς Ἀλάμπρας ἐδημοσίευσεν, ὅτι θὰ παρασταθῶν καὶ ἄλλαι σκη- ναὶ ἐκ τῶν μαχῶν τοῦ Τράνσβαλ. Ἐνθυμη- θείσα δὲ, ὅτι ὁ Ζώνης τῇ εἶχε γράψῃ, ὅτι ὁ φω- τογράφος θὰ παρηκολούθει τὸ σύνταγμα καὶ μέ- χρι τῆς Πραιτωρίας, μετέβη ἐκ νέου εἰς τὸ θέα- τρον ἐκ τῶν πρώτων καὶ ἐκάθησεν εἰς τὴν κα- λειτέραν θέσιν, πλησίον τῆς σκηνῆς. Καὶ εἶχε δίκαιον, διότι οὐδεὶς ἄλλος θὰ ἐνδιεφέρετο πε- ρισσότερον ταύτης ἐκεῖ.

Μετὰ διαφόρους ἐμφανίσεις τοῦ κινήματογράφου, ἐνδιαφερούσας καὶ μὴ, αἴφνης ὁ κῆρυξ ἀνα- κράζει:

«Κανονοστοιχία βοερικὴ, προσβαλλομένη ὑπὸ ἀγγλικῆς ἀποσπάσματος, καταστρεφομέ- νου μέχρις ἐνός!

Ἡ Δάλια ἀρχίζει νὰ τρέμῃ, ἀρχίζει νὰ ὑπο- πτεύεται, ἀρχίζει νὰ φοβῆται. Ἡ εἰκὼν ἐμφα- νίζεται. Πέριξ πυροβόλου ἐπὶ λόφου στρατιῶται μετακινῶνται μετὰ σπουδῆς, αἰφνιδίως καπνὸς ἐξέρχεται ἐκ τῆς ὀπῆς, ὑπόκωφος κρότος ἀκούε- ται καὶ αἶτα μετὰ τὴν βολήν, τὸ πυροβόλον ὀπισθοδρομεῖται καὶ ἐξαφανίζεται. Ἀντιθέτως ἕτεροι στρατιῶται ἀνέρχονται τὸν λόφον, οὗς ἡ Δάλια ἐκλαμβάνει ὡς ἱρλανδοὺς. Εἰς ἐξ αὐτῶν ὁμοιάζει μὲ τὸν Ζώνην, διότι συχνάκις στρέφε- ται καὶ παρατηρεῖ πρὸς τὴν σκηνήν. Ἔχει καὶ τὸ αὐτὸ βᾶδισμα. Ἐτερός τις δὲ πλησίον αὐτοῦ ὁμοιάζει μὲ τὴν Χάριν. Εἶναι μακρὰν καὶ δυ- σκολεύεται νὰ τοὺς γνωρίσῃ καλῶς. Ἡ Δάλια ἀδύνηται φρικῶδες καὶ μόλις συγκρατεῖ τὴν ἀνα- πνοήν της. Δὲν κινεῖται ποσῶς. Αἴφνης σειραὶ καπνοῦ ἐκπέμπονται ἀνωθι τῶν βράχων καὶ στρατιῶται τινὲς ὑψώνουσι τὰς χεῖράς των καὶ εἶτα πίπτουσι πρηνεῖς κατὰ γῆς. Ἐτεροι τρέ- χουσι, ἄλλοι κύπτουσι καὶ ἄλλοι ἀναχωροῦσιν.

Ἡ Δάλια μὲ τὸ δόστρον τῆς αὐτῆς τὴν φορὰν παρακολουθεῖ ἐκ τοῦ πλησίον ἐκείνου, ὃν ἀνα- γνωρίζει διὰ τὸν Ζώνην της. Εἶναι πεπεισμένη, ὅτι εἶναι αὐτός. Ἀλλὰ τὸν βλέπει διαστάζοντα, εἶτα σταματῶντα καὶ εἶτα ρίπτοντα τὸ ὄπλον του. Τί συμβαίνει; ὁ λόφος καὶ πάλιν περιβάλ- λεται ἐκ καπνοῦ. Οἱ Βόερς πάντοτε κεκαλυμ- μένοι καὶ κεκρυμμένοι πυροβολοῦσιν ἐξ ἐνέδρας. Αἴφνης σφαῖρα τις προσβάλλει τὸν ὑποτιθέμενον Ζώνην Κίλκουρν, ὅστις πίπτει κατὰ γῆς καὶ δὲν κινεῖται. Μετ' ὀλίγον πάντες φονεύονται καὶ οὐδεὶς πλέον ἵσταται ὄρθιος ἐπὶ τοῦ λόφου, ἐκτός

τινῶν Βόερς, οἵτινες ἔρχονται, παρατηροῦσι καὶ φεύγουσιν.

Ἡ Δάλια, ἥτις ἀλλοίαν περὶ τοῦ πολέμου ἰδέαν εἶχεν, αἴφνης μελαγχολεῖ, ἡ καρδία της συσφίγγεται καὶ κλίνουσα τὴν κεφαλὴν, ἤρξατο γοερώς νὰ κλαίῃ.

Οἱ γείτονες ἀμέσως σπεύδουσι πρὸς αὐτὴν καὶ τὸ πλῆθος ἐρωτᾷ ἐπανειλημμένως. — Τί τρέχει; Τί τρέχει; — Μία νεάνις ἐλυποθύμησεν, ἀπαντῶσιν.

Τὰ ἐπεισόδια καὶ αἱ ἐρωταποκρίσεις ἄρχονται χωρὶς νὰ δύναται τις νὰ μάθῃ ἐπακριβῶς τί συμ- βαίνει. Ἐρωτοῦν τὴν ἐνδιαφερομένην, ἀλλ' αὐ- τὴ δὲν ἀπαντᾷ. Ἐπὶ τέλους πιεζομένη, τοῖς λέγει ἀγγλιστί: «Johni, Johni, who will tell me if it is truly yourself; ἦτοι Ζώνη, Ζώνη, τίς θὰ μοῦ εἴπῃ, ἐὰν πραγματικῶς εἶσαι σύ;

Ἡ φράσις αὐτῆ ἔρριψε φῶς εἰς τὴν ὑπόθεσιν καὶ τότε ἤρχισαν νὰ λέγουν ἄλλοι μὲν, ὅτι μία Ἀγγλίς ἀνεγνώρισεν εἰς τὸν κινήματογράφον τὸν ἀδελφόν της, ἄλλοι τὸν σύζυγον καὶ ἄλλοι τὸν μνηστῆρά της καὶ ἕτεροι ἔλεγον:

— Ἀπίστευτον πρᾶγμα.

— Ἐγὼ θὰ ἐπὶδῶν εἰς τὴν σκηνήν, νὰ τὸν ἔβλεπον καλεῖτερον.

— Τί περίεργος ἀνακάλυψις!

— Ὁ κινήματογράφος εἰς τὸ ἐξῆς θὰ μᾶς ἀποκαλύπτῃ περίεργα πρᾶγματα.

Τότε ἀναγκασθέντες προσῆλθον ὁ γενικὸς γραμματεὺς τῆς Ἀλάμπρας μετὰ τοῦ ἀστυνό- μου, οἵτινες παρέλαβον κακὴν κακῶς τὴν ἀγγλί- δα, ἣν μετέφερον εἰς τὸ ξενοδοχεῖον της.

Τὴν δ' ἐπιούσαν αἱ ἐφημερίδες ἔγραφον:

«Ἀπροσδόκητον συμβᾶν συνέβη χθὲς τὸ ἐσπέ- ρας εἰς τὸ θέατρον Ἀλάμπρας. Ὑψηλῆς περιο- πῆς ἀγγλίσ νεάνις, ὀνόματι Δάλια, ἥτις παρί- στατο εἰς τὴν παράστασιν, ἀνεγνώρισεν ἐν τινι σκηνῇ τῶν μαχῶν τοῦ Τράνσβαλ, ἐν τῷ κινή- ματογράφῳ, μετὰ τῶν φονευμένων ἀγγλων, πρόσωπόν τι προσφιλὲς αὐτῇ, ἐξ οὗ λιποθυμή- σασα, μετεκομίσθη ἀμέσως καθ' ὑπόδειξιν αὐτῆς εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Καμπριτζ, τῶν Παρισίων.»

Καλεῖτέρα ρεκλάμα δὲν ἠδύνατό ποτε νὰ γί- νη διὰ τὴν νεάνίδα, τὸν κινήματογράφον καὶ τὸ ξενοδοχεῖον.

Ἐν τούτοις τὴν ἐπιούσαν εὐτυχῶς ἔλαβε τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν παρὰ τοῦ μνηστῆρος της, ἥτις μετέβαλεν ἀμέσως καὶ ἐπαισθητῶς τὴν κα- τάστασιν τῆς υγείας της. «Προσβληθεὶς ἐκ δυ- σεντερίας ὀκτὼ ἡμέρας μετὰ τὴν ἀφίξιν μου ἐδῶ καὶ ἀκριβῶς κατὰ τὴν πρώτην μάχην, μὲ μετέ- φερων εἰς τὸ ἐν τῷ πλοίῳ νοσοκομεῖον, ὅπου νο- σηλεύομαι. Εἶμαι ἐκτός κινδύνου ἤδη.»

Ἦτον ἄρα ἐκεῖνος, ὅστις κατὰ τὴν μάχην ἔρριψε τὸ ὄπλον του καὶ ἔπεσε χαμαί;

Τοῦτο δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξηγήσῃ ἡ Δάλια.

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ)

Ροῦς

ΦΑΝΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΣ

Πρὸ ὀλίγου ὁ παμφαῆς τοῦ ἡλίου δίσκος ἐδου, ἐν ᾧ γλυκὺ λυκόφως ἐξηκολούθει νὰ φω- τίζη εἰσέτι τὴν γῆν.

Οὐδ' ἐγὼ γνωρίζω, πῶς κατὰ τὴν θείαν ἐκείνην ὥραν εὐρέθην ρεμβάζων ἐπὶ προεξέ- χοντος τινὸς βράχου, ἀποτόμως καθήκοντος μέχρι τῆς θαλάσσης. ἥτις δι' ἡσύχου καὶ μα- γευτικοῦ φλοίσβου ἐθώπευσε τὴν βάσιν τοῦ μεγαλοπρεποῦς βράχου. Ὀλίγον ἀνωθεν τῆς βάσεως αὐτοῦ βράζον τὸ θαυματοργόν τῆς Αἰδηψοῦ ὕδωρ ἐξήρχετο καὶ θορυβῶδες ἐρρί- πτετο εἰς τὴν θάλασσαν, ἥτις λίαν προθύμως ἠνοιγε τοὺς θροσερούς αὐτῆς κόλπους πρὸς ὑποδοχὴν του.

Καὶ ἡ ἐξέλιξις αὐτῆ τοῦ ὕδατος τῆς Αἰ- δηψοῦ ἦτον ἡ τελευταία τῆς δράσεως αὐτοῦ.

Εἶχε ἐκτελέσει πλέον τὸν προορισμόν του, εἶχε δώσῃ ἐλπίδας εἰς τὰ ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης ἐγ- καταλελειμένα θύματα τῆς ἀρθροίτιδος ἢ τῶν ρευματισμῶν καὶ τέλος οἶονεῖ ἀνταμειβόμε- νον ἐρρίπτετο ὑπὸ τῶν ἀχαρίστων εὐεργε- τηθέντων εἰς τὴν θάλασσαν.

Ἡ θεὰ τοῦ μεθ' ἱκανοῦ ρόχθου πίπτον- τος ὕδατος μὲ καθίστα ρεμβὸν καὶ θὰ μοι ἀναπαρίστα ἐν μικρογραφίᾳ τὸν πολυθρύλλη- τον τῆς Ἀμερικῆς καταρράκτην, ἂν ἀπὸ τῆς γαληνίας τοῦ Εὐβοϊκοῦ κόλπου θαλάσσης ὑπῆρχε ἀγρία τις φάραγξ.

Ἄλλ' ἰδοῦ! Τὸ λυκόφως ἐξασθενοῦν ὑπο- χωρεῖ πρὸ τῆς ὡς ἀναδυομένης Ἀφροδίτης, ἀνατελλούσης πανσελήνου.

Ὁ δίσκος αὐτῆς κατ' ἀρχὰς ὑπέρυθρος, οἶονεῖ ἔνεκα τοῦ κόπου, ὃν κατέβαλε διὰ ν' ἀνατιναχθῇ ὑπεράνω τοῦ ὀρίζοντος, λαμβά- νει ἀνερχόμενος τὸν οὐράνιον θόλον, τὸ ἀργυροειδὲς αὐτοῦ χρῶμα καὶ ἐξακοντίζων δέσμος ἀπλέτου φωτός, ἀντανακλᾷ αὐτὰς ἐπὶ τῆς ἐκτεταμένης ὑγρᾶς ἐπιφανείας κατὰ μυρίας διευθύνσεις.

Τὸ ὠχρὸν γλυκὺ φῶς του καταυγάζει ὅλας τὰς διευθύνσεις τοῦ ὀρίζοντος, διερευ- νᾷ τὸ σκότος πρὸς μεγίστην λύπην τῶν ἀγα- πόντων αὐτὸ καὶ ἀποκαλύπτει ὡς ἐν ὁμίχλῃ ἀναφαινόμενα μακρόθεν τὰ ὄρη τῆς Χαλ- κίδος.

Τί μαγευτικὸν θέαμα!

Ἐκάθισα ἐπὶ τοῦ βράχου καὶ στηρίξας διὰ τῆς χειρὸς μου τὴν κεφαλὴν ἤρχισα παρα- διδόμενος εἰς σκέψεις, ἅς διεδέχθη μετ' ὀλί- γον ἀληθῆς ἀφάσεις, τρανώτατα πιστο- ποιουμένη ὑπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου ἀπλανῶς διευθυνομένων εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ὀρίζοντος.

Ἐπ' ἄρκετὸν οὐδὲν κίνημα ἐποίουν, τό- σον εἶχον ἀφαιρεθῆ· ὁ νοῦς μου ταχυπέτης καὶ ἐλαφρὸς ἵπτατο διὰ τῶν ἀκαμάτων τῆς φαντασίας πτερύγων μεταξὺ τῶν οὐρανίων σωμάτων, ἐργαζόμενος, χωρὶς νὰ τὸ ἐννοῇ ἐπικινδύνως δι' ἑαυτόν.

Αἴφνης ἐν τῇ ἡρεμίᾳ ἐκείνῃ ἀκούω ὀπι- σθεν μου βαθὺν στεναγμόν.

Ἐστράφη, ἐπανελθὼν εἰς ἑαυτόν, καὶ ἀκουσίως μου σχεδὸν ἐψιθύρισα:

— Ἄ! ἔχω καὶ σύντροφον.

Πλὴν ἡ ἐπιφώνησίς μου καίτοι ὀλίγον γε- γονυῖα τῇ φωνῇ γενομένη, οὐδεμίαν προσο- χῆς ἔτυχε παρὰ τῆς συντροφῆς μου, διότι γυνὴ ἦτο ἡ στενάζουσα.

Δεύτερος στεναγμὸς ἠκούσθη καὶ ἀνεξη- γήτως ἠσθάνθη σφοδρὸν ρίγος διατρέχον τὸ σῶμα μου.

Συγχρόνως ἐστράφη· αἱ σεληνιακαὶ ἀκτι- νες τῇ ἐπιπτον κατὰ πρόσωπον τώρα καὶ μοὶ ἀπεκάλυψαν νεάνίδα ἀγγελικῆς ὠραιότητος.

ὦ! μήπως εἶμαι ἔρμαιον ὄνειρου!

Εἶναι δυνατόν, τὸ ὠραῖον τοῦτο πλάσμα τὸ ἀνοικτειρμόνως διασκορπίζον θύματα, νὰ ἔχη λύπας ἀποκρύφους; εἶνε δυνατόν τὸ παρθένον στήθος ν' ἀνυψοῦται βιαίως ὑπὸ τὸ κράτος στεναγμοῦ, καὶ οὐχὶ ἡρέμα λικνι- ζόμενον ὑπὸ ρεμβῶδους ἐρωτικοῦ ὄνειρου;

Καὶ ὅμως ἦτο ἀληθές. Τὸ εἶδον, τὸ ἤκου- σα. Ἄλλ' αἴφνης διαβολικὴ ἀστραπή ἐφώτι- σε τὸ πνεῦμα μου.

Θὰ εἶναι ἴσως, ἐσκέφθη, καμμία ἐρωτικὴ περιπέτεια, ἴσως ἐγκατάλειψις, ἴσως διακοπὴ ἐρωτικοῦ ὄνειρου ὑπὸ ἀγροίκου πατρὸς ἢ ἀρειμανίου ἀδελφοῦ, καὶ ἡ νεάνις κατελήφθη ὑπὸ ἀπελπισίας καὶ ρεμβῆς.

Ἐθεώρησα τὴν σκέψιν μου τόσον ἐπιτυχή καὶ μὲ κατέλαβε τόση εὐθυμία, ὥστε ἤρχισα νὰ γελῶ ὁ ἄθλιος. Ἐκ συμπτώσεως δὲ σατανι- κῆς τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐστράφη καὶ εἶδον· ὦ, δὲν θὰ τὸ λησμονήσω ποτέ, ἐκ τῶν γλυ- κέων τῆς ὀφθαλμῶν κυλιομένων εἰς τὰς ἀβρὰς παρειὰς δύο μαργαρίτας, δύο θερμὰ δάκρυα, ἅτινα ἀντανακλῶντα τὸ φῶς τῆς σε- λήνης ἐσελάγιζον ὡς ἀδάμαντες, ἐνῶ τὰ χεῖ- λη τῆς ἐψιθύριζον τὰ ἐξῆς, ἅτινα ἐφθασαν εἰς τὰς ἀκοάς μου.

«Ἄχ, τί ἔκαμα. Θεέ μου καὶ βασανίζο- μαι ἔτσι. Κατηραμένη ἡ ἡμέρα, ποῦ μ' ἐγένε- νησεν.»

ὦ! Ἄγεφώνησα καὶ ἀνεπήδησά ἀποτόμως, κινδυνεύσας νὰ κατακρημνισθῶ ἀπὸ τοῦ βράχου.

Νὰ καταρᾶται τὴν ἡμέραν τῆς γεννή- σεώς της!

Τὴν ἐπιφώνησίν μου ταύτην ἀκούσασα, ἐστράφη καθ' ὀλοκληρίαν, μὲ παρετήρησεν

ἐκπληκτικῶς, ἐνῶ πικρὸν μετ' ὀλίγον μει-
διάμα θλιβεράς εἰρωνείας ἐπὶ τῶν
χειλέων.

Ἐπειράθην νὰ ὀμιλήσω, πλὴν ἡ δειλία μὲ
κατέλαβεν, ἡ φωνή μου ἐπάγη ἐν τῷ λάρυγγι.
Τίποτε δὲν ἠδυνήθην ν' ἀρθρώσω, τίποτε, ἐν
ῶ αὐτὴ μετὰ κόπου κύψασα, ἤρπασε δύο ξύ-
λα φρικώδη τὴν θέαν, ἅτινα δὲν εἶχον πρό-
τερον παρατηρήσει, δύο Θεέ μου, δεκανίκια,
τῇ βοήθειᾳ τῶν ὁποίων καὶ ἀνεχώρησε ἀφή-
σασά με ἐννεὸν καὶ κατάπληκτον ἐκ τῆς
ἀπροσδοκίτου λύσεως τοῦ παιδρῶν μυθιστο-
ρηματός μου, ὅπερ ἐπλασε ἐντὸς λεπτοῦ φαν-
τασία, μὴ γνωρίσασα εἰσέτι τὰς λύπας καὶ
τὰς ἀπογοητεύσεις τῆς τεθλιμμένης ταύτης
ζωῆς. Καὶ ἀνεχώρησα ἐκ τοῦ πεδίου, ἐν ῶ
διὰ πρώτην φοράν εἶδον πόσον τραγικῶς δού-
μιρον σχῆμα ἀποτελοῦσι πολλακίς μερικά
εἰκόνες τοῦ βίου.

Ἀύγουστος 1898. Αἰθῆρας.

Ἀημοσθένης Ἡλ. Μανουσός

Ἡ Ἐν Θηβαίς Βασιλικὴ Ἐκκλησία Ἐν Θεῖᾳ Ὀπτασίᾳ

Ἀπὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Δουκᾶ τοῦ Ἰδρυτοῦ, κατὰ
Ἰππόλυτον, τῆς ἐν τῇ πόλει τῶν Θηβῶν ὀρθοδό-
ξου εὐαγγελικῆς πίστεως, μέχρι τοῦ Κυρίλλου τε-
λευταίου Μητροπολίτου, τοῦ καὶ Πατριάρχου Κων-
σταντινουπόλεως ἀναγορευθέντος, ἐκ τῆς φαεινῆς
ταύτης πόλεως, τῆς, ὡς γνωστὸν, ἕδρας τοῦ χρι-
στιανισμοῦ ἀνυψώσεως καὶ ἐπὶ Ἰωάννου Αὐτο-
κράτορος τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὸν τε Πάπ-
παν Γρηγόριον ΙΓ' καὶ πάντας τοὺς ἡγεμόνας
καὶ βαρῶνας τῆς Ἀνατολῆς ξενιστάς, ἐβλάστη-
σε, καθ' οὓς χρόνους ἀλλεπάλληλα στίφη ἐπιδρα-
μόντα τὴν Ἑλλάδα μετὰ βαρβαρότητος καὶ δυσσε-
βίας ἐκινούντο κατὰ τῶν μαρτύρων τῆς Ὀρθοδό-
ξου πίστεως, ὁ Ὅσιος Ἰωάννης Μητροπολίτης
Θηβῶν, ὅστις διαπύσιος κήρυξ ἀναδειχθεὶς τῆς
Ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἐξηγήσατο τὸν
ὕπερ πίστεως καὶ πατρίδος αὐτονόμου ἀγῶνα ὑπο-
στάς ἐνδοξὸν μαρτύριον.

Ἡ δὲ περὶ ἀνοικοδομήσεως τοῦ φερωνύμου ναοῦ
θεάρετος τοῦ Βασιλέως ἀπόφασις, τεκμηριοῦσα τὸ
ὑπὲρ τῆς μυθιστορικῆς πόλεως ὑψηλὸν ἐνδιαφέρον,
γεραίρει ἅμα καὶ τὴν συνδυαζομένην μεσαιωνικὴν
ἀκμὴν τῆς χώρας, ὑπερφερούσης ἐπὶ τὴν ἐμπορίαν
καὶ θρησκευτικὴν ἀναζυμώσεσιν, καθ' ἣν διηύγασεν ὁ
ὁπαδὸς τῆς Εὐαγγελικῆς πολιτείας καὶ εὐεργέτης
τῆς πόλεως τῶν Θηβῶν ὁσιος Ἰωάννης, οὗ ἡ
ἀνεγερθεῖσα Ἐκκλησία οὐ μόνον συνδέει τὴν με-
σαιωνικὴν ἀγλήν τῶν Θηβῶν μετὰ τῆς ἀκμῆς τοῦ
Χριστιανισμοῦ, ἀλλὰ καὶ ἴδιον σαφές παρὸν
ἀποτελεῖ, μέλλουσα νὰ δεχθῇ τοὺς πιστοὺς ἐν Μη-
τροπολιτικῇ ἱεροτελεσίᾳ, ἀνταξία τῇ Δαικῇ προ-
σωνυμῇ «Βασιλικῆς Ἐκκλησίας» εἰς ἀνάμνησιν
τῆς ὁποίας ἀφιερῶνται ἢ κατωτέρω ἐποποιήσῃ
εἰκῶν:

I

Μιὸ μέρα ποῦ δὲν τὴν ἐσχυνῶ, μιὰ ἑαρινὴ μέρα
ποῦ ἦσαν πράσινα τὰ βουνά
καὶ τὰ δένδρα ἐπλήρουν συχνά
δλ' ἀρώματα τὸν ἀέρα,

Κλονίζοι' ἀπὸ σεισμὸν καὶ φεύγω σὲ σταυροδρόμῳ
σκεπτόμενος τὰς καταστροφὰς
καὶ τῶν σπητιῶν τὰς ἀνασκαφὰς
δι' ὅσας στενάζω ἀκόμη.

Σκοπισμένος πλησιάζω ἓνα κκλησάκι μόνον.
Ἀγιάννης ἦτ' ὁ θαυματουργὸς
Θηβαῖος μάρτυς καὶ λειτουργὸς
τῶν μεταγενεστέρων χρόνων.

II

Ἐδῶ ἀντήχουν ἄλλοτε ὑπὸ τὰς πτέρυγας τοῦ
εὐχαὶ καὶ ὕμνοι εὐσεβῶν στελλόμεν' εἰς τὸ θεῖον
κ' εἰς τὰ εὐρέα καὶ τερπνὰ ποτὲ προαυλία τοῦ
εὐθύμως ἄνηγυρίζον μετὰ τὴν λειτουργίαν.
Ἄλλ' ὅμως τώρα φωναὶ φρικταὶ πτηνῶν νυκτοβίων
τὴν ἀκραν τοῦ ταραττοῦσι πενθίμως ἡρεμῖαν.

III

Κ' ἐνῶ ταῦτα σκεπτόμενος ἐβλεπον πρὸς τὴν θύραν
ἀκού' ὡς ἐνδόμυχον φωνήν
—ταῦτα μὴ ἀπόδος πρὸς κοινήν
τύχην ἢ πρὸς ἕτεραν μοῖραν.

IV

Ὁ τόπος οὗτος ἄλλοτε ἦτο βαθμὴς ἐδραία
ὀπότεν ἐνθους ἡ ψυχὴ ὑψοῦτο πρὸς τὸν Πλάστην,
ἂν τώρα εἰς ἐρείπια κατήντησε τυχαῖα
εἰς βάρβαρον κ' αἰμοχαρῆ ὑπέκυψε δυνάστην.
Πλὴν θὰ πληρώσωσιν αὐτ' αἱ δεινὰ δοκιμασίαι
καὶ πάλιν τὰς καρδίας σας χαρὰς καὶ εὐθυμίας
χαράσσοῦσαι εἰς πάντας νέαν ὁδὸν μετανόας.
Ἐξ ἧς αἱ ὑψηλαὶ βουλαὶ καὶ μέλλουσ' εὐλογίαι.

V

Ἐξ χρόνια τώρα παρηγορίας πέρασαν, ὀπότε
ἓνα πρωὶ μὲ χαρὰς παλμὸν
βλέπω νὰ λύνωσι τὸν δεσμὸν
τοῦ χρόνου, καὶ τὸ κκλησάκι τὸ μικρὸ ἀπὸ τότε
Μητρόπολις λέγεται καὶ δόξης σέμνωμα, πρὸς δὲ
Βασιλικὴ ἢ Ἐκκλησία,
ὁποία θεῖα ὀπτασία!

Ὅπότεν ἦδη ἀναπέμπονται ὕμνοι καὶ ὕδα.

Θῆβαι

Εὐκλείδης Α. Βάγιαννης

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΠΤΩΧΗΣ

Σὰν ἤκουσε χριστοῦγεννα μιὰ πτωχὴ μητέρα
ποῦ εἶχε πέντε ὀρφανὰ παιδάκια ἀπὸ πατέρα
ἀπὸ τὰ μάτια ἔτρεξαν ποταμηδὸν τὰ δάκρυα
κι' εἶπε «Χριστέ, συγχώραμε ποῦ κλαίγω τέτοια
[μέρα.

•Τὰ δάκρυα μοὶ ἔρχονται Χριστέ μου εἰς τὰ μάτια»
«ὅταν γυρίζω καὶ θορῶ τὰ δόλια τὰ παιδιὰ μου»
«γυμνά καὶ ἀνυπόδута καὶ τρέμοντα π' τὸ κρύο!»
«Ἄχ! πῶς Χριστέ, νὰ μὴ πονεῖ ἡ δύστηνὴ καρ-
[διὰ μου:

«Μὲ περιπαίξ' ἡ γειτονιά, οἱ ἀρχόντες γελοῦν»
«ποῦ ἔχουν ἀφθονα καλά. Σ' τὸ λέγω δίχως
[φθόνον»

«ἐγὼ δὲ κλαίγω ἡ πτωχὴ, συγχώραμε γιὰ τοῦτο»
«γιατ' ἔχω μέσα στὴν καρδιά ἓνα μεγάλο πόνον!»

Δάρισα

Ἀδαμάντιος Ν. Νικολαΐδης

ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΟΝ

Ἀπόψε στεφανώνομαι—καρδιά βασανισμένη,
τῆς πίκρας σου λησμόνησε καὶ τὰ παλῆά σου πάθη
καὶ ἔμπρός σ' ἐκείνη ποῦ μ' ἐμὲ ἡ τύχη χρυσοδένει
σκόρπισε τ' ἅγια μύρα σου ἀπ' τ' ἀχραντὰ σου βάθη.

Ἦ ὑπερκόσμοι πόθοι μου κι' ὄνειράτά μ' οὐράνια,
καὶ σεῖς χρυσαῖς ἐλπίδες μου, διπλώσατε τὰ φτερά σας
κ' ἐλάτε στεφανώσατε μὲ τῆς τιμῆς στεφάνια
τὸ πλάσμα τῆς ἀγάπης μου καὶ τῆ βασιλοῦσά σας.

Ἐρωτοτραγουδίστρα μου κι' ἀναστενάχτρα λύρα,
ποῦ μοῦσαυε παρηγορία στῶν πόθων τὴν πλημμύρα,
τώρα τραγούδια ὀλόχαρα διαλάλα ὀλόγυρά μας
καὶ σκόρπιζε τὰ μάγια σου στὴ νεοίπλεχτη φωλιά μας.

Καὶ σὺ νυφούλα ὀλόλευκη, παρθένια ὄνειρευμένη,
ποῦ χρόνια τώρα ἡ δύστυχη καρδιά μου σὲ προσμένει,
ἐλα μὲ τάφθαροτ' ἀνθη σου στόλισε τὴν ἐρμιά μου
κ' ἐλα στὸν θρόνον ν' ἀνεβῆς ποῦ σοῦχω στὴν καρδιά
[μου.

Ἀθήναι

Δημ. Κρ.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Ο ΒΕΑΤΜΙΣΤΗΣ

Ἰδοὺ πρόχειρον οἰκονομικὸν μηχανήμα, ἀφοῦ
δὲν στοιχίζει σχεδὸν τίποτε, οὔτε ὡς πρώτη ὕλη,
οὔτε ὡς τέχνη, δι' οὗ ζωγράφος δύναται νὰ μου-
χεύσῃ διὰ λεπτῆς καὶ ὑγρᾶς κόνεως τὸ σχεδιάμα
τοῦ, ἢ οἰκοδόμοινα ν' ἀπολυμάνῃ τὰς ἐλαχίστας
τῶν κλινῶν καὶ ἐπίπλων τῆς γωνίας τῆ βοηθεία ἀν-



πιστηπτικοῦ ὕγρου ἐλαφρῶς ἐξατμιζομένου, ὁ εὐγε-
νῆς ν' ἀρωματῆσῃ τὸ δωματίον του δι' ἀρώματος
καταλήλλως διαχεομένου ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾷ κτλ.

Λάβετε δύο πέννας ἐκ πτεροῦ χηνός καὶ θέσατε
αὐτὰς ὀριζόντιως καὶ καθέτως ἐντὸς τεμαχίου φελ-
λοῦ, ἀφοῦ ἀφαιρέσητε ἐκ τούτου τὸ τέταρτον μέρος,
ὡς δεικνύεται ἐν τῇ ἀνωθι ἡμετέρα εἰκόνι καὶ οὕτως
ᾧστε τὰ δύο αὐτῶν ἄκρα νὰ ἐφάπτονται ἐλαφρῶς
ἀλλήλων.

Θέσατε τότε τὸν κάθετον σωλήνα τῆς πέννας ἐν-

τὸς φιαλίδος, περιεχοῦσης τὸ ἀρωμα ἢ τὸ ὕγρον,
ὅπερ θέλετε νὰ ἀτμίσητε, φυσήσατε ἐν τῷ ὀριζόν-
τειῳ σωλήνι, καὶ θὰ ἔχετε ἀμέσως ἀρωματικὸν νέ-
φος, ἐκφεύγον ἐκ τοῦ ἄλλου ἄκρου τοῦ σωλήνος
ἀπαραλλάκτως ὡς συμβαίνει εἰς τοὺς τελειότερους
ἐξατμιστάς.

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΑΠΟ ΔΕΝΔΡΟΝ ΣΑΡΤΗΣ ΚΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ἐσχάτως ἐγένετο περίεργος δοκιμὴ ἐν τινι χαρπο-
ποιεῖω περὶ τοῦ ἀπαιτουμένου χρόνου πρὸς μετατροπὴν
ἐνὸς δένδρου εἰς ἐφημερίδας.

Τῇ 7 καὶ 30 λεπτὰ τρεῖς ἐργάται ἐκοψαν τὸ δέν-
δρον εἰς τεμάχια καὶ τὰ μετέφερον εἰς τὸ ἐργοστάσιον.
Εἰς τὰς 9 καὶ 34 λ. τὰ τεμάχια ταῦτα μετεμορφώ-
θησαν εἰς ζύμην καὶ κατεσκευάσαν χάρτην. Εἰς τὰς
10 ἀκριβῶς ἤρχιτε νὰ ἐκτυποῦνται τοὶ φύλλον. Ὅστε
εἰς διάστημα 2 ὡρῶν καὶ 30 λεπτῶν ἐν δένδρον δύνα-
ται νὰ μεταβληθῇ εἰς ἐφημερίδα.

ΠΛΑΤΑΝΟΣ ΕΝ Τῷ ΩΤΙ

Ἰατρικὸν τι περιοδικὸν ἀναφέρει τὸ ἐξῆς ἀξιοπε-
ρίεργον:

«Κατὰ τὸ τελευταῖον φθινόπωρον ἑπταετὸς κορά-
σιον, ἡ Ἀμαλία Λ... οὐτίνος ὁ πατὴρ ἐργάζεται εἰς τὸ
ἐργοστάσιον Bellegarde-Coury (Ain) ἐπαίξε μὲ σπό-
ρους πλατάνου, οὓς ἔθετεν ἐν τῷ ὠτί αὐτοῦ. Μετὰ
τινα χρόνον ἠσθάνθη σφοδρὸς πόνους καὶ μετὰ πολ-
λὰς ἐξετάσεις κατωρθώθη νὰ ἐξακριβωθῇ, ὅτι εἰς σπό-
ρος τοῦ πλατάνου εἶχε βλαστήσει. Ὁ ἰατρὸς ἐπιτη-
δείως ἐξήγαγε τὸ φυτὸν καὶ ἡ κόρη ἐθεραπεύθη.

ΤΟ ΑΦΛΕΚΤΟΝ ΞΥΛΟΝ

Εἰς τὴν Ἀμερικὴν μεταχειρίζονται ἀπὸ τινος ξύλου
τι ἀφλεκτον πρὸς κατασκευὴν τῶν μεγάλων
οἰκοδομῶν καὶ πλοίων, ὅπερ ἔχει τὴν ιδιό-
τητα νὰ μὴ καίεται.

Παρασκευάζεται δὲ ὡς ἐξῆς.

Θέτουσιν τοὺς δοκοὺς διαδοχικῶς ἐντὸς χώ-
ρου κενοῦ ἀέρος καὶ ὑπὸ τὴν ἐπίπρην ἀ-
τμοῦ. Οὕτω δὲ παρασκευαζόμενον τὸ ξύλον,
καὶ μάλιστα περιλειφόμενον διὰ πετρε-
λαιου, δὲν φλέγεται. Τούτων εἰς καταβρω-
σκαίαν ἀνευ φλογῶν καὶ καθυμνῶν, ὅπερ
διευκολύνει τὴν ἀφίξιν τῶν πυροσβεστῶν,
ἔστω καὶ βραδέως. Ἦδη καταγίνονται νὰ
εὐρωσιν τὸν τρόπον τοῦ ἀφλεκτου καὶ διὰ
τὰ ὑφάσματα.

ΟΡΙΣΜΟΙ

Ἄχρονος καὶ ἡ γυνὴ οὐδένα πιστεύουσι.

Ἐξαγοράζοντες ἀχάριστον, ἐξαγοράζετε τὸ
μῖσος.

Μὴ καίε τὸν οἶκόν σου, διὰ νὰ καταστρέψῃς
τοὺς ποντικούς.

Τὸ ἄρτυμα κκλλύνει τοὺς ἰχθεῖς.

Η ΗΧΩ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΓΗΝ
ΕΝ ΤΩ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩ

('Ο Κύριος
Πρόσωπα) 'Η Κυρία
('Ο 'Επιθεωρητής

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

'Η σκηνή παριστᾷ διαμέρισμα ἀμάξης σιδηροδρόμου πρώτης θέσεως. Νέα τις ἔχει ἤδη ἐγκατασταθῆ ἐν αὐτῇ καὶ ἀναγινώσκει τὴν «Φυσιολογίαν τοῦ γάμου» τοῦ Balzac, κρατοῦσα κυνάριον ἐπὶ τῶν γονάτων τῆς. Κρούεται δὲ μετ' ὀλίγον ὁ κώδων τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ τραίνου, ὅτε αἰφνηδῶς ἀνοίγεται ἡ θυρὶς καὶ κύριός τις καλοῦνδεδυμένος καὶ νέας ἡλικίας, ἀνέρχεται τὴν βαθμίδα.

'Η Κυρία (κωλύουσα τὴν εἴσοδον). Κύριε, παρακαλῶ, κάμνετε λάθος, εἶναι τὸ διαμέρισμα τῶν Κυριῶν, (ὁ κύων τῆς ταυτόχρονως γαυγίζει μετὰ θορύβου).

'Ο Κύριος. Συγγνώμην, κυρία, ἀλλὰ....

'Η Κυρία. Τί ἀλλὰ, ἀπαγορεύεται, κύριε.

'Ο Κύριος. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ ἐξαιρέσεις, Κυρία, ὅταν κινήται τὸ τραῖνον. Ἐπειτα θέλετε νὰ πέσω νὰ σκοτωθῶ; (Τὸ τραῖνον ἀναχωρεῖ).

'Η Κυρία. Σκοτωθεῖτε, Κύριε, τί μ' ἐνδία. φέρει ἐμέ, ἂν κάμνετε σεῖς λάθη; ἀρκεῖ νὰ μὴν εἰσέλθετε ἐδῶ. Εἶμαι ἐν τῇ δικαιοματί μου.

'Ο Κύριος. Κυρία, μὴν ἐπιμένετε, σὰς παρακαλῶ, εἰς τοὺς τύπους, εἰς τοιαύτην κρίσιμον περίστασιν.

'Η Κυρία. Ἀδύνατον, Κύριε, ἐξέλθετε.

'Ο Κύριος. Ἀλλὰ τότε, Κυρία, θὰ κάμω χρῆσιν τῆς βίας, δὲν σὰς ἀκούω! (Καὶ κλειῶν τὴν θύραν ἀποτόμως εἰσέρχεται καὶ κἀθηται ἀπέναντί τῆς).

'Η Κυρία. (ἐν θυμῷ). Τότε θὰ κρούσω τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου καὶ θὰ ἴδῃτε.

'Ο Κύριος (σταματῶν αὐτήν). Περιττόν, Κυρία, διότι τὸ τραῖνον εὐρίσκειται ἐντὸς τῆς ὑπογείου στοῖας καὶ δὲν δύναται νὰ σταματήσῃ.

'Η Κυρία. Μὰ τότε εἶναι ἀγένεια, αὐθάδεια ἐκ μέρους σας καὶ...

'Ο Κύριος. Σὰς ἀρῶμαι, δὲν τὸ ἔκαμα ἐπὶ σκοπῷ. Ἐφθασα ἀργὰ καὶ εἰσῆλθον ὅπου ἠδυνήθην, διὰ νὰ μὴ μείνω ἔξω.

'Η Κυρία. Ἐπρεπε νὰ ἴδῃτε, ὅτι ἦτο τῶν Κυριῶν διαμέρισμα.

'Ο Κύριος. Δὲν ὑπῆρχε καιρὸς, Κυρία. Δὲν πειράζει. Συγγνώμην.

'Η Κυρία. Τί; εἶσαι ἀσυγχώρητος!

'Ο Κύριος. Ἐπὶ τέλους τί νὰ γίνῃ; τώρα, ἐπιτρέψατε νὰ διέλθωμεν ἡσυχῶς τρία τέταρτα τῆς ὥρας, ἕως ὅτου διέλθωμεν τὸ Τουνέλ καὶ κατοπιν...

'Η Κυρία. Ἀκριβῶς αὐτὰ τὰ τρία τέταρτα τοῦ διαβόλου δὲν ἤθελον νὰ διέλθω μαζύ σας.

'Ο Κύριος. Βεβαιωθεῖτε, Κυρία, εἶμαι τίμιος καὶ εὐγενής.

'Η Κυρία. Δὲν πιστεύω νὰ μὴν ἐννοεῖτε, ὅτι ἡ θέσις μου εἶναι κρίσιμος.

'Ο Κύριος. Τί λέγετε; καλέ, διὰ τὸσον ὀλίγον διάστημα;

'Η Κυρία. Τρία τέταρτα εἶναι τρία ἔτη διὰ μίαν γυναῖκα μόνην.

'Ο Κύριος. Τούναντιον δι' ἓνα ἄνδρα περνοῦν τὸσον ταχέως! Ἐπειτα. (Τὴν στιγμὴν ταύτην ἡ Κυρία ὀργίζεται καὶ κινεῖται, ὅτε πίπτει ἐκ τῶν γονάτων τῆς τὸ βιβλίον. Ἐνῶ δὲ ἀμφότεροι κύντουν νὰ τὸ λάβουν, συγκρούονται ἀκουσίως αἱ κεφαλαί των).

'Η Κυρία (ἐν θυμῷ). Δὲν σὰς εἶπα νὰ λάβετε τὸν κόπον νὰ τὸ λάβετε.

'Ο Κύριος. Καὶ πιστεύετε, ὅτι θὰ ἐπιτρέψω ποτὲ νὰ κύψετε μόνη σας;

'Η Κυρία (ἐπι μᾶλλον ἐξοργιζομένη). Ἄφου μὲ ἴδατε κύπτουσαν;

'Ο Κύριος. Ἡ προθυμία μου προέτρεξε τῶν ὀφθαλμῶν μου, Κυρία.

'Η Κυρία (χαμηλοφώνως). Μὲ ἐκπλήσσει πολὺ τὸ θάρρος του καὶ ἡ αὐθάδειά του.

'Ο Κύριος. Καὶ αὐτὴ ἡ τυχαία σύμπτωσις σὰς ἐξώργισε; Κυρία.

'Η Κυρία (στρεφομένη). Ἄρκει, Κύριε... παύσατε τὴν φλυαρίαν σας.

'Ο Κύριος. Ἀλλὰ εἴστε λοιπὸν πραγματικῶς θυμωμένη ἐναντίον μου;

'Η Κυρία. Βεβαίωτατα.

'Ο Κύριος. Τότε εἴστε πολὺ αὐστηρά.

'Η Κυρία. Δὲν σὰς ἐνδιαφέρει τοῦτο. Ἄφήσατέ με ν' ἀναγνώσω.

'Ο Κύριος. Καλῶς... καὶ δύναμαι νὰ μάθω τί βιβλίον εἶναι αὐτό;

'Η Κυρία. Ἡ Φιλοσοφία τοῦ γάμου.

'Ο Κύριος. Ἄ! γνωρίζω, εἶναι βιβλίον ἐνδιαφέρον διὰ τὰς ἐλευθέρως γυναῖκας, εἶναι ἡ καταδίκη τῶν ὑπανδρευμένων καὶ σωτήριον διὰ τοὺς διαφυγόντας τὸν γάμον.

'Η Κυρία (μειδιάσασα ἀκουσίως). Ἀκριβῶς, ἐδώκατε τὴν καλεῖται ἐξήγησιν.

'Ο Κύριος (καθ' ἑαυτὸν). Καλὸν σημεῖον, ἐμειδιάσεν. (ὕψηλοφώνως) Αὐτὸ τὸ βιβλίον γεννᾷ ὑποψίας εἰς τοὺς ὑπανδρευμένους.

'Η Κυρία. Φοβεῖσθε ἴσως τὸν γάμον;

'Ο Κύριος. Ἐτσι καὶ ἔτσι.

'Η Κυρία. Τί ἐννοεῖτε ἔτσι κα' ἔτσι;

'Ο Κύριος. Ἐπειδὴ δὲν ἐνυμφεῖσθην ἀκόμη, ἀποπεύγω νὰ δώσω ὀριστικὴν ἀπάντησιν.

'Η Κυρία. Ὡ! φαίνεται, ὅτι εἴστε πρωτότυπος πολὺ, Κύριε, εἰς ὅλα σας.

'Ο Κύριος. Καὶ σεῖς ἀξιολάτρευτος!

'Η Κυρία (ἐν θυμῷ) Δὲν σὰς ἐπιτρέπω τοιαύτας ἐλευθεροστομίας.

'Ο Κύριος. Τότε, πῶς θέλετε ταχέως νὰ διέλθωμεν τὰ τρία τέταρτα;

'Η Κυρία. Ἐγὼ θ' ἀναγνώσκω.

'Ο Κύριος. Καὶ ἐγὼ τότε τί νὰ κάμω;

'Η Κυρία. Εἶναι λογαριασμός σας.

'Ο Κύριος. Τότε ἐγὼ θὰ θαυμάζω τὴν ὠραίαν ἀναγνώστριαν, ἥτις ἴσταται ἐναντί μου.

'Η Κυρία (μετὰ μικρὸν). Χειρότερα!

'Ο Κύριος. Τότε, ἐπιτρέψατέ μοι, νὰ σὰς ὀμιλῶ. Θὰ σὰς εἶπω τόσα πράγματα, ὅπου θὰ γελάσητε καὶ θὰ κάμητε διάθεσιν καὶ θὰ εἶμαι εὐχαριστημένος νὰ βλέπω τοὺς ὠραίους σας...

'Η Κυρία. Μὰ Κύριε, μήπως εἴστε ἡθοποιός; ἀρχίσατε πάλιν τὰ ἴδια.

'Ο Κύριος. Ὅχι, ἀλλὰ νομίζω, ὅτι ἡ καλεῖται ἐκδοῦλευσις, ἦν δύναμαι νὰ σὰς παρασχῶ κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν...

'Η Κυρία (καθ' ἑαυτήν). Ἐν τούτοις φαίνεται ἔχει καλοὺς τρόπους.

'Ο Κύριος (καθ' ἑαυτὸν). Ἐπὶ τέλους θὰ κατευνάσῃ τὸν θυμὸν τῆς. (Ὑψηλοφώνως). Ἐν τούτοις δὲν ἀρνοῦμαι, ὅτι μολονότι σεῖς καὶ ὁ κύων σας τὸσον ὀλίγον ἀκαδημαϊκῶς καὶ ἀπανθρώπως μὲ ὑπεδέχθητε, ἐν τούτοις...

'Η Κυρία. Ὡ; Κύριε, ἀφήσατε πλέον αὐτὰ (ἐξάγουσα τὸ ὀρολόγιόν τῆς), ἐν τέταρτον ἐπέρασαν, ἔχομεν ἀκόμη ἡμίσειαν ὥραν.

'Ο Κύριος. Θὰ περάσῃ μοιραίως καὶ αὕτη.

'Ακούσατε Κυρία, ἔχετε, ἐν τούτοις, λέγω, καλὴν καρδίαν. Ἀλλὰ, συλλογισθεῖτε, ἐάν σὰς ἤκουον καὶ ἐξηρχόμην τοῦ διαμερισμάτος σας, θὰ ἐπιπτον ἴσως ἔξω, θὰ συνετριβόμην ὑπὸ τοὺς τροχοὺς τοῦ σιδηροδρόμου, θὰ μὲ ἐκλαιον οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι. Ἐγὼ τὸσον νέος ἔτι....

'Η Κυρία. Ἀλήθεια, σκληρόν!

'Ο Κύριος (καθ' ἑαυτὸν). Τρίτον καλὸν σημεῖον καὶ τοῦτο (μεγαλοφώνως). Καὶ φαντασθῆτε σεῖς, ἡ αἰτία!

'Η Κυρία. Παύσατε αὐτὴν τὴν ὀμιλίαν, Κύριε.

'Ο Κύριος. Καὶ ὅταν θὰ ἀνεγινώσκετε εἰς τὰς ἐφημερίδας τὸ τραγικὸν μου τέλος, θὰ ἐκλαίετε! Ἄχ! διατὶ νὰ μὴ σὰς ἀκούσω; τότε τοῦλάχιστον ἀποθαμμένον, θὰ μὲ ἠγαπάτε, ἐνῶ τώρα, θὰ μὲ μισήσατε, θὰ μὲ λησμονήσητε.

'Η Κυρία. Αὐταὶ εἶναι αἱ ὠραῖαι ὀμιλίαι, ὅπου εἶπατε, ὅτι θὰ μοῦ ἐλέγετε, διὰ νὰ γελάσω καὶ κάμω καλὴν διάθεσιν;

'Ο Κύριος. Ὅχι, Κυρία, ὀμιλῶ σοβαρῶς, δὲν ἀστείδεομαι, διότι ἡ συνάντησις αὕτη μοι εἶναι λιαν δυσάρεστος... πολὺ ἐπαγωγὸς καὶ τὸ πάθος μὲ ἀναγκάζει....

'Η Κυρία. (μετ' ἐκπλήξεως). Μὰ, Κύριε, τί λέγετε;

'Ο Κύριος. Ναι, μὲ φέρετε εἰς θέσιν νὰ ριφθῶ ἀπὸ τὸ παράθυρον.

'Η Κυρία (σπεύδουσα καὶ συγκρατοῦσα αὐτόν). Δι' ἔλεος, μὴ... μὴ... Κύριε.

'Ο Κύριος. (Καθήμενος μετ' ἀνακούφισεως). Ὡ! πόσον αἱ χεῖρες σας μὲ ἀνεκούφισαν! (σφιγγὼν τὴν χεῖρα τῆς). Εὐχαριστῶ, εὐχαριστῶ, Κυρία, πόσον καλὸν μοι ἐκάματε! ἐάν ἐγνωρίζατε!

'Η Κυρία (καθ' ἑαυτήν). Τί νὰ κάμω; Ἄς τὸν περιποιηθῶ ὀλίγον, μὴ τυχὸν καὶ κάμη καρμῖαν τρέλλαν.

'Ο Κύριος. Εἴστε τὸσον γλυκεῖα, Κυρία μου.

'Η Κυρία. (ἀποσύρουσα τὴν χεῖρα τῆς). Ἦδη ἀφήσατέ με, Κύριε.

'Ο Κύριος. Δὲν εἶναι κακόν.

'Η Κυρία. Εἶχον δίκαιον νὰ φοβεῖμαι.

'Ο Κύριος. Ἀλλὰ, ἀφοῦ ἀπαξ κατεδέχθητε νὰ μὲ ἐμποδίσσητε!

'Η Κυρία. Νὰ σὰς ἐμποδίσω, ναι, ἀλλὰ ὄχι καὶ νὰ σὰς ἀφήσω νὰ μοῦ κρατῆτε τὴν χεῖρα.

'Ο Κύριος. Ἀλλὰ τοῦτο εἶναι συνέπεια τοῦ πρώτου, Κυρία.

'Η Κυρία. Ὅχι, Κύριε, δὲν περιλαμβάνεται.

'Ο Κύριος. Θέλετε λοιπὸν νὰ μοῦ ἔλθῃ πάλιν τὸ αἶμα εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ νὰ ἐπαναλάβω...

'Η Κυρία. Ἀλλὰ τότε θέλετε νὰ ἀφελθῆτε τῆς στενοχώρου θέσεως, εἰς ἣν εὐρίσκομαι.

'Ο Κύριος. Ὡ! πόσον εἴστε ὠραῖα, ὅταν μοῦ ὀμιλῆτε οὕτω!

'Η Κυρία. Πάλιν ἀρχίζετε τὴν ἰδίαν νότα;

'Ο Κύριος. Ἡ γλῶσσα αὐτῆ, οἱ ὀφθαλμοί σας, Κυρία, τὰ χεῖρά σας, μὲ κάμνουν νὰ σὰς εἶπω, ὅτι σὰς ἀγαπῶ!

'Η Κυρία. Ἄ! Κύριε! ποῦ ἐφθάσαμεν, τί εἶπατε!

'Ο Κύριος (μετὰ πάθους). Ἡ ζωὴ σας Κυρία, ἐνοῦται μετὰ τῆς ἰδικῆς μου καί...

'Η Κυρία. Θεέ μου! τί ἄνθρωπος!

'Ο Κύριος. Ἐάν σὰς ἠρώτων, εἴστε εὐχαριστημένη νὰ γίνετε σύζυγός μου;

'Η Κυρία. Ἀλλὰ, Κύριε, τί θέλετε νὰ σὰς εἶπω αὐτὴν τὴν στιγμὴν;

'Ο Κύριος. Ἡ ἀπάντησις εἶναι εὐκολωτάτη. Σὰς εἶμαι συμπαθῆς ἢ ἀντιπαθῆς;

'Η Κυρία. Ἀλλὰ, Κύριε, παύσατε.

'Ο Κύριος. Πόσον θέλετε νὰ σὰς παρακαλῶ;

'Η Κυρία (μετὰ χαμηλῆς φωνῆς). Πῶς δύναμαι νὰ σὰς εἶπω, ὅτι δὲν εἴστε ἀντιπαθητικός;

'Ο Κύριος. (Πλησιάζων αὐτὴν χαρούμενος καὶ ἀσπαζόμενος). Ὡ πόσον καὶ σεῖς εἴστε συμπαθῆς καὶ πιστεύσατε, ὅτι...

Ἡ Κυρία (ἐν ἀπορίᾳ). Ἴδου, διατί δὲν ἤθελον νὰ σᾶς ἀπαντήσω. Βλέπετε, πού φθάνουν αἱ ἀπροσδόκητοι αὐταὶ περιστάσεις;

Ὁ Κύριος. Καὶ δὲν εὐχαριστεῖσθε ν' ἀγαπήσθε τόνον;

Ἡ Κυρία (ἐγειρομένη). Κύριε, εἰσθε ἀνυπόφορος.

Ὁ Κύριος. Τὸ γνωρίζω, Κυρία, ἀλλὰ καθήσατε, παρακαλῶ, θὰ κουρασθῆτε.

Ἡ Κυρία. Μὴν ἐνδιαφέρεσθε περὶ ἐμοῦ.

Ὁ Κύριος. Πόσον εἰσθε κακὴ!

Ἡ Κυρία. Σεῖς εἰσθε κακός, ὅπου δὲν μ' ἀφίνετε ἡσυχον.

Ὁ Κύριος. Τότε καθήσατε καὶ σᾶς ὑπόσχεται νὰ εἶμαι καλός.

Ἡ Κυρία. (καθημένη) Νὰ ἴδωμεν, ἐὰν θὰ τηρήσητε τὸν λόγον σας.

Ὁ Κύριος. Εἰσθε ὑπανδρευμένη;

Ἡ Κυρία. Ὁχι; εἶμαι χήρα.

Ὁ Κύριος (περιχαρής). Ἐχω ἀδυναμίαν μεγάλην πρὸς τὰς χήρας.

Ἡ Κυρία. Χαίρω πολὺ.

Ὁ Κύριος. Τὸ ὑπέθετον, ὅτι εἰσθε χήρα.

Ἡ Κυρία. Καὶ πῶς τὸ ὑπέθεσατε;

Ὁ Κύριος. Ἐκ τοῦ ἀέρος, τὸν ὅποιον ἔχετε καὶ τῶν σοβαρῶν αἰσθημάτων σας, ἅτινα διατηρεῖτε τοσοῦτον σεβαστά. Ὡ, ἐὰν ἐγνωρίζατε, τί συμπάθειαν τρέφω πρὸς τὰς ὡραίαις χήρας.

Εὐχαριστοῦμαι διὰ τὴν στενοχωρίαν των καὶ μοι ἀρέσει νὰ τὰς θαυμάζω. Ἀλήθεια, δὲν σκοπεύετε νὰ ὑπανδρευθῆτε ἐκ νέου;

Ἡ Κυρία. Τὸ θέλω, ἀλλὰ εἶναι δύσκολον νὰ εὕρῃ τις!...

Ὁ Κύριος. Ἄρκεῖ, ἡνιόχη. Δὲν εἶναι ἄνωγος δύσκολον, ὅπως νομίζετε. Καὶ πῶς σᾶς φαίνομαι ἐγώ, πῶς μὲ εὕρσκετε;

Ἡ Κυρία. Εὐρῶ ἐγώ; εἶναι μία ἐρώτησις αὐτὴ.

Ὁ Κύριος. Ἀπαντήσατε, παρακαλῶ, ἄγγιστί, ἀνευ προομιῶν.

Ἡ Κυρία. Τότε ἴδου, διότι θέλω νὰ εἶμαι πάντοτε εὐλαμπής. Σᾶς εὕρσκω καλόν, ... μοι ἀρέσκετε.

Ὁ Κύριος (ἀσπαζόμενος ἐκ δευτέρου). Ὡ, σᾶς εὐχαριστῶ, ἐγνωρίζον, ὅτι ἔχετε καὶ καλὴν καρδίαν.

Ἡ Κυρία. Μὴ, τί κάμνετε; Ἀμέσως προβαίνετε...

Ὁ Κύριος. Ὁφείλον νὰ σᾶς εὐχαριστήσω, λοιπὸν ἐξακολουθεῖτε.

Ἡ Κυρία... λοιπὸν, εἶπα, σᾶς εὕρσκω καλόν, ἀλλὰ δὲν δύναμαι ἀκόμη νὰ σᾶς δώσω ὀριστικὴν ἀπάντησιν, διότι οἱ γονεῖς μου θέλουν νὰ μὲ ὑπανδρεύσουν μετὰ τινος ἐξαδέλφου μου, τὸν ὅποιον ἐγὼ ἀντιπαθῶ πολὺ.

Ὁ Κύριος. Εἶναι τὸσον ἀντιπαθής;

Ἡ Κυρία. Ναι καὶ ἐν τούτοις ἀκόμη δὲν

τὸν ἔχω ἰδεῖ.

Ὁ Κύριος. Πῶς γίνεται τούτο; τότε θὰ εἶναι κακὸν ὑποκείμενον, γέρον, ἀσθενής!

Ἡ Κυρία. Τίποτε ἀπ' αὐτά. Τούναντιον εἶναι νέος καὶ ἔχει καλὴν διαγωγὴν καὶ ἀρίστην ὑγιειάν.

Ὁ Κύριος. Τότε θὰ παρετηρήσατε, ὅτι δὲν δὲν σᾶς ἀγαπᾷ.

Ἡ Κυρία. Τούναντιον, μέχρι τρέλλας.

Ὁ Κύριος. Καὶ σᾶς ἀγαπᾷ, χωρὶς νὰ σᾶς ἴδῃ;

Ἡ Κυρία. Αὐτὸς μὲ εἶδε, μάλιστα ἔμαθον, ὅτι μὲ παρακολουθεῖ παντοῦ καὶ ἔχει τὴν ἐπιτηδειότητα ν' ἀποφεύγῃ νὰ τὸν γνωρίσω.

Ὁ Κύριος. Καὶ τότε διατί δὲν τὸν θέλετε;

Ἡ Κυρία. Διότι ἔχει ὄνομα ἀποτρόπαιον, τερατώδες, ὅπερ προξενεῖ φρίκην. Ὀνομαζέται Σαοῦλ.

Ὁ Κύριος. Ὡ, τί ὄνομα, τῆς παλαιᾶς Διαθήκης. (Παρατηρῶν πρὸς τὰ ἔξω) Κυρία, ἐξερχόμεθα ἀπὸ τὸ Τουέλ.

Ἡ Κυρία. Ἄ! ἐπὶ τέλους ἀναπνέομεν. Καὶ οὕτω ὡς βλέπετε, διὰ ν' ἀποφεύγω τὰς διαρκεῖς καταδιώξεις του, ἀναγκάζομαι κάποτε νὰ ταξιδεύω μόνη.

Ὁ Κύριος. Ναι, καὶ οὕτω τῷ ἐδώκατε τὴν ἀξιόλογον εὐκαιρίαν, νὰ σᾶς συντροφεύσῃ ἐπὶ τρία τέταρτα τῆς ὥρας καὶ μάλιστα ὑπογίως.

Ἡ Κυρία. (μετὰ μεγάλης ἐκπλήξεως καὶ ταραχῆς) Τί; μήπως εἰσθε αὐτός;

Ὁ Κύριος. (ἀσπαζόμενος τὴν χεῖρα της) Ναι, ἀγαπητῆ μου Ἐλένη, ἐγὼ εἶμαι ὁ Σαοῦλ, ὅστις ἐπεχείρησα ἀπροσδοκῆτως νὰ μὲ ἀγαπήσῃ, χωρὶς νὰ ἐνοήσῃ, ὅτι εἶμαι ὁ φέρων τὸ ἀποτρόπαιόν σοι ὄνομα.

Ἡ Κυρία. (ἐγειρομένη μετὰ θυμοῦ). Ἀλλὰ εἶναι ἀποτρόπαιον τούτο, ἀνάξιον εἰς ἄνδρα ἐντιμον, ἀπάτη...

Ὁ Κύριος. Δὲν εἶχα ἄλλο μέσον καὶ ὅπως εἰσῆλθεν ἐδῶ διὰ τῆς βίας, ἔπρεπε νὰ μεταχειρισθῶ τὰ πάντα διὰ νὰ ἀνταγαπηθῶ, τὸ πάθος μου....

Ἡ Κυρία. (διαμαρτυρομένη, τῷ δίδει ράπισμα διὰ τῆς χειρὸς). Ἴδου λοιπὸν, τί σοῦ ἀρμόζει ἀπατεῶν. (Ἐνῶ αὐτὴ οὐδέρεται καὶ φωνάζει καὶ κλαίει, ὁ Σαοῦλ τὴν λαμβάνει ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ, τῆς κλείει τὸ στόμα διὰ τῆς ἐτέρας χειρὸς καὶ τὴν ἀσπάζεται ἐπανειλημμένως).

Ὁ Κύριος. Ἴδου, νὰ, θέλεις δὲν θέλεις, θὰ μ' ἀγαπήσῃς.

Ἡ Κυρία. Ἀπατεῶν, μασκαρᾶ, κακοῦργε, ἀφῆσέ με! (Ἐν ταυτῷ δὲ διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς της συλλαμβάνει τὸ κομβίον τοῦ ἠλεκτρικοῦ κώδωνος τοῦ κινδύνου καὶ αὐθωρεῖ τὸ τραῖνον σταματᾶ).

Ὁ Κύριος. Ἄθλια! τί ἔκαμες; τώρα θὰ μᾶς φέρουν εἰς τὰς φυλακάς.

Ἡ Κυρία. (τεταραγμένη καὶ ἐν συγχύσει). Δὲν τὸ ἤθελον, σὺ πταίεις.

ΣΚΗΝΗ Β'.

(Φθάνει ἐσπευσμένως ὁ ἐπιθεωρητὴς μετὰ δύο ὑπαλλήλων).

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς. Κύριοι, τί τρέχει; τί συμβαίνει;

Ὁ Κύριος. Ἀπολύτως τίποτε, ἀπροσδοκῆτως καὶ κατὰ λάθος ἐπιάσαμεν τὸ κομβίον, χωρὶς νὰ γνωρίζωμεν τὰς συναπειάς.

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς. Ἀλλὰ σεῖς, τί ζητεῖτε ἐδῶ, τὸ διαμέρισμα αὐτὸ εἶναι διὰ τὰς Κυρίας.

Ὁ Κύριος. Ἡ Κυρία εἶναι σύζυγός μου καὶ ἀφοῦ δὲν ἦτο ἄλλη.

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς. Εἶναι ἀληθές, Κυρία;

Ἡ Κυρία. (μετὰ πείσματος καὶ πάθους παρατηροῦσα τὸν σύντροφόν της). Ναι, μάλιστα, Κύριοι, εἶναι σύζυγός μου.

(Ὁ ἐπιθεωρητὴς ἀπέρχεται δυσσεβημένος, κινῶν τὴν κεφαλὴν).

Ἡ Κυρία (ριπτομένη εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Σαοῦλ). Ἀφοῦ ἦτο τύχη σου νὰ μὲ πάρῃς, εἶμαι ἰδική σου!

Ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ.

Ροῦς.

Ο ΕΠΑΙΤΗΣ

Σὲ μὴ γωνιά ἐκάθητο
μὲ τὸ κεφάλι κάτω
ἓνα γερνόντιον πτωχόν
καὶ κατακυρωμένον
καὶ ἄπλωσε τὸ χεῖρ του
στὸν κάθε διαβάτη
καὶ ἔλεγε «ἐλεήσατε»
«ἐμὲ τὸν ζαρωμένον».

Ὁ τάλας πάντα φώναζε
«Ῥίψατε καὶ σ' ἐμένα»
«τὸν ὄβολόν σας χρ' στανοῖ»
«γιατὶ κ' ἐγὼ δὲν ἔχω»
«οὔτε φωνὴν ὁ δύστυχος»
«νὰ φάγω παῦ πεινάω»
«οὔτε φωτιὰ νὰ ζεσταθῶ»
«πού μὲς» τὰ φύχη τρέχω».

Πολλοὶ διαβάται πέρασαν
ἀπὸ μπροστὰ τοῦ γέροντος
χωρὶς κανέναν ἀπ' αὐτὸν
τὸ χεῖρ του ν' ἀπλώσῃ
καὶ εἰς αὐτὸν τὸν δύστυχόν
τὸν ἐπαιτούντα γέροντα
ἐλεημοσύνης δώρημα
ἐν ὄβελον νὰ δώσῃ.

Ἐβράδισε κι' ἐπέστρεψε
ὁ δόλος εἰς τὸ σπῆτι
χωρὶς νὰ ἔχ' ἓνα λεπτό
λίγω ψωμί νὰ πάρῃ
καὶ νοστικὸς κοιμήθηκε
κ' ἀπέθαν' ἀπ' τὸ κρύο
πρὸς Δόξαν ὄλων τῶν θνητῶν
στ' ἀχύρινο κλινάρι!

Λήρισα

Ἀδαμάντιος Ν. Νικολαΐδης

ΠΑΡΑΠΟΝΟ

Κατάλαβες, ἀγάπη μου
ἐταν μαζὺ μὲ τὰλλα
σοῦ μάθαιν' ἢ δασκάλα
τὸ ρῆμα «ἀγαπᾶ»,
Πῶς τοῦτο μὴ ἡμέρα
θὰ πάρῃ τὴν καρδίαν σου
θὰ κόψῃ τὰ φτερά σου
καὶ μὲνα τὸ φτωχό;

Πέρασαν χρόνοι καὶ προχθὲς
στ' Ἀρσάκειον τὴν σάλα
σ' ἐξέταξ' ἢ δασκάλα
στὸ ρῆμα τὸ γλυκό.

Μοῦ εἶπαν πῶς κοκκίνησες
καὶ πιάσθηκ' ἢ μιλιὰ σου,
γιατ' εἶχες στὴν καρδίαν σου
τὸ κρῖμα τὸ φριχτό.

Καὶ ὅμως συγκρατήθηκες
σ' ὄλο τὸ κόσμον τῶπες
καὶ μοναχὰ δὲν τῶπες
σὲ μένα τὸ φτωχό.

Πειραιεύς

Δημοσθ. Ἡλ. Μανοῦσσος

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

— Κατερίνη, λέγει ἡ κυρία Δ... εἰς τὴν θαλαμηπόλον της, τὸ ὠρολόγιον ἐσταμάτησε. Πήγγαινε νὰ ἴδῃς εἰς τὸν κῆπον, εἰς τὸ ἡλιακὸν ὠρολόγιον, τί ὥρα εἶναι.

Ἡ ὑπηρετρία πηγαίνει καὶ μετ' ὀλίγον ἐπιστρέφει φέρουσα καὶ τὸ ἡλιακὸν ὠρολόγιον.

— Κυρία, τὴ λέγει, σᾶς τὸ ἔφερα ἐδῶ νὰ ἰδῆτε μόνη σας, διότι δὲν καταλαβαίνω ἀπὸ τέτοια ὠρολόγια.

Ἐπάρχει στιγμή, καθ' ἣν εἶναι πολὺ δυσάρεστον ν' ἀποχωρήσῃ τις ἀνδρόγυνα, ἔλεγέ τις πρὸς φίλον του.

— Πότε; ἐρωτᾷ οὗτος.

— Ὅταν διαπληκτίζονται.

— Λέγουσιν, ὅτι εἶναι ἐπικίνδυνον νὰ πηγαίνῃ τις μετὰ ποδηλάτου, ἔλεγέ τις ἐν συναναστροφῇ.

— Ἐγὼ εἶπα, τῷ ἀπαντᾶ εἰς ποδηλατιστὴς, ἐταν τρέχει τις δὲν εἶναι κίνδυνος, ἀλλ' ἐταν πίπτει.

— Ἐρωτᾷ τις Κυρίαν, τί ἡλικίαν δύναται νὰ ἔχῃ μία φίλη της.

— Ἀκριβῶς δὲν γνωρίζω, ἀπήντησεν αὐτῇ, ἀλλὰ νομίζω, ὅτι ἔχει τὴν ἡλικίαν μου, ἢ μᾶλλον ἐγὼ ἔχω τὴν ἰδικὴν της, δὲν ἐνθυμοῦμαι ἐπακριβῶς.

— Διατί δὲν μοῦ ἔγραψες εἰς Παρισίους, ἐρωτᾷ ἡ Κυρία Μ... τὴν φίλην της Ἐλ...

— Διότι εἶχα λησμονήσει τὴν διεύθυνσίν σας.

— Ἐπρεπε νὰ μοῦ γράψῃς, νὰ σοῦ τὴν στείλω.

Ἐν τῷ χορῷ τοῦ Κυρίου Δ... Κυρία τις ἐζήτησε τὸν Κύριον Π... ὃν δὲν ἐγνώριζεν ἐξ ὄψεως.

— Ἴδου, παρατηρήσατε εἰς τὴν αἴθουσαν, τῇ λέγει ἡ οἰκοδόμητος, εἶναι νέος μὲ ξανθὸν μύστακα καὶ δὲν φέρει οὐδὲν παράσημον.

— Ἄ, δὲν φέρει αὐτὸς παράσημον; τότε εὐκόλως θὰ τὸν εὕρω.

Γέρον τις φιλάργυρος συναμίλει ἐσπέραν τινὰ μετὰ τοῦ ἀνεψιοῦ του, ὅστις εἶχεν ἔλθει νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ, ὅτε αἴφνης τῷ λέγει:

— Συγγνώμην, νὰ σβύσω τὸ ἓνα κυρίον, διότι τὸ ἄλλο ἀρκεῖ. Φυσᾷ δὲ καὶ τὸ σβύνει, ὅτε διὰ μιᾶς ἐγένετο σκότος.

Τὸ ἄλλο ἦτο ἀντανάκλασις τοῦ πρώτου ἐν τῷ κατόπτρῳ.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ
ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΗΜΕΤΕΡΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

Φεισθήτε τὸ σπαταλῶμενον χρῆμα σας δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ ἐπὶ ματαίῳ καὶ χροδισμοποιήσατε αὐτὸ ἐπιφελῶς, ἂν θέλετε νὰ μὴ μετανοήσετε βραδύτερον, προμηθενόμενοι μετοχὰς καὶ ὁμολογίας ἐκ τοῦ τραπεζιτικοῦ οἴκου Ε. Μελίδη, διὰ μηνιαίων δόσεων.

Κατιδόντες τὴν σπουδαιότητα καὶ ὠφελιμότητα τῆς προμηθείας οὕτω τοιούτων ἀείων, ἀνελάβομεν, συμβλήθέντες μετὰ τοῦ κ. Ε. Μελίδη, τὴν γενικὴν ἀντιπροσωπείαν τῆς τοποθετήσεως μετοχῶν καὶ ὁμολογιῶν δὲ μηνιαίων δόσεων, ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ καὶ Ἐξωτερικῷ, ἀποκλειστικῶς διὰ τοὺς ἡμετέρους συνδρομητὰς μετὰ ἐπιφελεστάτους ἔρους. Ἦτοι:

1. Λαχειοφόρον ὁμολογίαν τῆς **Ἐθν. Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος** μετὰ 4 κληρώσεις κατ' ἔτος πρὸς 40 δραχ. κατὰ μῆνα.
2. Λαχειοφόρον ὁμολογίαν τῆς **Κτηματικῆς Τραπεζῆς τῆς Αἰγύπτου** μετὰ 12 κληρώσεις κατ' ἔτος, πρὸς 30 δραχ. κατὰ μῆνα.
3. Ὁμολογίαν **Σιδηρ. Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας**, μετὰ 6 κληρώσεις κατ' ἔτος, πρὸς 15 δρ. κατὰ μῆνα.
4. Λαχειοφόρον ὁμολογίαν τῆς **πόλεως Παρισίων**, μετὰ 4 κληρώσεις, πρὸς 40 δρ. κατὰ μῆνα.
5. Λαχειοφόρον ὁμολογίαν **Κτηματικῆς Τραπεζῆς τῆς Γαλλίας** μετὰ 6 κληρώσεις, πρὸς 40 δραχ. κατὰ μῆνα.
6. Λαχειοφόρον ὁμολογίαν τῆς **πόλεως Βρυξελλῶν**, μετὰ 6 κληρώσεις πρὸς 10 δρ. κατὰ μῆνα.
7. Ὁμολογίον **διώρυγος Παναμᾶ** μετὰ 6 κληρώσεις πρὸς 10 δρ. κατὰ μῆνα.
8. **Συμβόλαια μικτά**. Δύναται τις ν' ἀγοράσῃ ταῦτοχρόνως μετὰ μηνιαίας δόσεις ἐξ ὁμολογίας λαχειοφόρους, ἦτοι:

1/2 τῆς πόλεως Παρισίων 1894—96.

Ἐν πόλεως Παρισίων 1871.

1/3 Κτημ. Τραπεζῆς Γαλλίας 1885.

Μίαν πόλεως Βρυξελλῶν 1886.

Μίαν Διώρυγος Παναμᾶ καὶ

Μίαν Κτημ. Τραπεζῆς Αἰγύπτου 1886.

Πληρῶνοντες διὰ πρώτην δόσιν δραχ. 120, διὰ δὲ τὰς ἐπομένας, ἀνά δραχ. 80.

Ἄπανσαι αἱ ὁμολογίαι αὗται εἰσὶν ἠγγυημέναι παρὰ τῶν οἰκειῶν Κυβερνήσεων καὶ κατατίθενται ἅμα τῇ καταβολῇ τῆς πρώτης δόσεως εἰς τὴν Τραπεζάν, ἐπ' ὄνοματι τοῦ ἀγοραστοῦ, ὅστις χαιρεῖ ἀμέσως δικαίωμα ἐπὶ τοῦ τόκου καὶ τῶν τυχῶν.

Ὅδηγαι καὶ σχετικῶν βιβλιάρων ἀποστέλλονται ὑφ' ἡμῶν παντὶ τῷ αἰτοῦντι.

Πᾶς δὲ ἀγοραστὴς ὁμολογίας, λαμβάνει εἰς τὴν ἡμίσειαν τιμὴν τὴν Φύσιν, ὡς καὶ τὸ νέον Περιόδικόν τῶν «Κληρώσεων».

Οἱ βουλόμενοι δύνανται ν' ἀποτείνονται πρὸς ἡμᾶς ἢ κατ' εὐθείαν πρὸς τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Μελίδη, ἀρκεῖ νὰ ποιῶνται μνηεὶαν τῆς Φύσεως.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Φύσεως

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

44. Ἀριθμητικὸν πρόβλημα

Τὶ διαφορά ὑπάρχει μεταξύ τῶν γινομένων τοῦ πολλαπλασιασμοῦ δύο πενταλέπτων ἐπὶ δύο πενταλέπτων καὶ δέκα λεπτῶν ἐπὶ δέκα λεπτῶν;

45. Ἐρώτησις

Πόθεν κατάγεται ἡ μέταξα;

46. Ἱστορικὸν πρόβλημα

Ποῖον εἶναι τὸ μεγαλύτερον ἔντομον τῆς δημιουργίας;

47. Μαθηματικὸν πρόβλημα

Κατὰ ποῖαν ἐποχὴν θὰ λήξῃ ἐν χιλιεκατομμύριον ἐξηκοστῶν λεπτῶν τῆς ὥρας ἀπὸ τῆς ἐνάρεως τῆς χριστιανικῆς χρονολογίας.

Φρίκ

ΛΥΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ
120ῦ ΤΕΥΧΟΥΣ

35. Αἵνιγμα. = Ὀμηρος-μηρός-ἄρος.

Ἔλυσαν αὐτὸ ὁ κ. Δημ. Περίδης ἐκ Σύρου, ὁ κ. Πέτρος Διονυσίου ἐκ Πατρῶν, ὁ κ. Γ. Δεληκατερίνης ἐκ Σύρου καὶ ἡ Δίς Ἑλένη Μαυρίκου ἐκ Καλλιπόλεως.

36. Αἵνιγμα. = Θράκη-ράκη-ρακὴ.

Ἔλυσαν αὐτὸ ὁ κ. Δ. Περίδης ἐκ Σύρου, ὁ κ. Ἰπποκράτης Γ. Πυλιώτης ἐκ Γαργαλιάνων, ἡ κ. Μαριάνθη Δούκα ἐξ Ἀθηνῶν καὶ ἡ Δίς Ἑλένη Μαυρίκου ἐκ Καλλιπόλεως.

37. Πρόβλημα. = Ἐχει γρ. 10.000.

Ἔλυσαν αὐτὸ ὁ κ. Σπ. Μανωλακόπουλος ἐκ Ναυπλίου καὶ ὁ κ. Πέτρος Σαραντάρης ἐκ Κωνιπόλεως.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ,"

Δ. Η. Μ. Πετραῖα. Ἐπιστολὴ μετὰ περιχομένων ἐλήφθη. Ἐχει καλῶς.—Γ. Γ. Παργαλιᾶνο υς. Δόσεις αἰνιγμάτων ἐλήφθησαν. Ἐχει καλῶς, ἀλλὰ δεῖον νὰ διατελήτε συνδρομητῆς τοῦ περιοδικοῦ μας.—Κ. Ψ. Βαγγαγε. Δελτάριον καὶ συνδρομὴ φύλλου ἐλήφθησαν, εὐχαριστοῦμεν πολὺ.—Κ. Ζ. Βαγγαγε. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν πολὺ.—Η. Σ. Πατρᾶς. Δὲν πταίμεν ἡμεῖς, Ἐν τούτοις σὰς ἀποστέλλομεν ἐκ νέου ἐλλείποντας ἀριθμούς.—Ἀν. Κ. Χ. Σύρον. Ἐπιστολὴ καὶ ποιημάτων ἐλήφθη. Ἐχει καλῶς. Δύο τόμοι στέλλονται μετὰ ταχυδρομίου.—Α. Ρ. Ροζιόρι. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Ἀπαντα φύλλα ἀπεστάλησαν ἡμῖν ταχυδρομικῶς.—Δ. Χ. Κάρρον. Δελτάριον ἐλήφθη. Ταχυδρομικῶς σὰς ἀποστέλλομεν φύλλα καὶ Ὀλυμπιακὸν τεύχος. Τόμοι ἐπίσης ἐστάλησαν. Εἴχομεν λησμονήσει ἔνεκεν ἀσχολιῶν.—Ν. Μ. Genitschesk. Δελτάριον σας ἐλήφθη, συνδρομητῆς ἐνεγράφη, σὰς εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Ταχυδρομικῶς γράφομεν.—Γ. Π. Πόρτ-Σαίτ. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Ἀγγελία ἐτέθη. Ταχυδρομικῶς γράφομεν καὶ ἀναμνηστικὰ νεωτέρων σας.—Χ. Ο. Κάρρον. Ἐγράφαμεν καὶ πάλιν καὶ ἀπεστείλαμεν δεόντα.